

An Exposition of the Seven Church Ages

Chapter Eight

Ang Kapanahunan ng Iglesia ng Philadelphian

Ang Kapanahunan ng Iglesia ng Philadelphian

Apocalipsis 3:7-13

"At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng banal, niyaong totoo, niyaong may susi ni David, niyaong nagbubukas at di mailalapat ng sinoman, at naglalapat at di maibubukas ng sinoman;

Nalalaman ko ang iyong mga gawa: narito, inilagay ko sa harapan mo ang isang pintuang bukas, na di mailalapat ng sinoman; na ikaw ay may kaunting kapangyarihan, at tinupad mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking pangalan.

Narito, ibinibigay ko sa sinagoga ni Satanas, ang mga nagsasabing sila'y mga Judio, at sila'y hindi, kundi nangagbubulaan; narito, sila'y aking papapariyanin at pasasambahin sa harap ng iyong mga paa, at nang maalamang ikaw ay aking inibig.

Sapagka't tinupad mo ang salita ng aking pagtitiis, ikaw naman ay aking iingat sa panahon ng pagsubok, na darating sa buong sanglibutan, upang subukin ang mga nananahan sa ibabaw ng lupa.

Ako'y dumarating na madali: panghawakan mong matibay ang nasa iyo, upang huwag kunin ng sinoman ang iyong putong.

Ang magtagumpay, ay gagawin kong haligi sa templo ng aking Dios, at hindi na siya'y lalabas pa doon: at isusulat ko sa kaniya ang pangalan ng aking Dios, at ang pangalan ng bayan ng aking Dios, ang bagong Jerusalem, na mananaog buhat sa langit mula sa aking Dios, at ang aking sariling bagong pangalan.

Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Philadelphia

Philadelphia ay pitumpu't limang milya timog-silangan ng Sardis. Ito ang pangalawang pinakamalaking lungsod sa Lydia. Ito ay itinayo sa ilang mga burol sa isang sikat na distrito na lumalagong alak. Ang mga barya nito ay nagtataglay ng ulo ni Bacchus at ang pigura ng isang Baccante (pari ng Bacchus). Kasama sa populasyon ng lungsod ang mga Hudyo, mga Kristiyanong may pinagmulang Hudyo, at mga nagbalik-loob mula sa pagano. Ang lungsod ay nagdusa ng madalas na lindol, ngunit ang tagal nito ay ang pinakamahaba sa pitong lungsod ng Apocalipsis. Sa katunayan ang lungsod ay umiiral pa rin sa ilalim ng Turkish pangalan ng Alasehir, o Lungsod ng Diyos.

Ang paggawa ng mga barya ay nagpapahiwatig na ang diyos ng lungsod ay si Bacchus. Ngayon Bacchus ay kapareho ng Ninus o Nimrod. Siya ang 'nagtaghoy', bagaman karamihan sa atin ay iniisip siya sa mga tuntunin ng pagsasaya at paglalasing.

Anong pagliliwanag na dinadala nito sa ating isipan. Narito ang isang barya na may diyos sa isang tabi at ang paring babae o propeta sa kabilang panig. Ngayon pitikin ang isang barya. Mahalaga ba kung aling paraan ito ay bumaba? Hindi ginoo, ito ay pa rin ang parehong barya. Iyon ang relihiyong Romano nina Jesus at Maria.

Ngunit hindi lamang natin iniisip ang Roma. Hindi, hindi lamang ang dakilang patutot. Tiyak na hindi; para sa kanya, sa pamamagitan ng kanyang pakikiapid ay naging isang ina. Ang kanyang mga anak na babae ngayon ay mga barya ng parehong paggawa ng barya. Doon sa isang bahagi ng barya ay gumawa sila ng pagsamba kay Jesus at sa kabilang panig ay mayroon din silang pari o propetisa at isinulat niya ang kanyang mga kredo at dogma at paniniwala at ibinenta ang mga ito sa mga tao para sa kaligtasan na iginiit na siya at siya lamang na may tunay na liwanag.

Paano kapansin-pansin ang katotohanan na ang edad na ito ay nailalarawan sa pamamagitan ng barya. Sapagkat ang ina at babaeng mga anak ay lahat ay bumibili ng kanilang daan patungo sa langit. Ang pera at hindi dugo ay ang presyo ng pagbili. Ang pera at hindi Espiritu ang kapangyarihan na nagpapatuloy sa kanila. Binulag ng diyos ng mundong ito (mammon) ang kanilang mga mata.

Ngunit ang kanilang mga pakikitungo sa kamatayan ay magtatapos sa lalong madaling panahon, sapagkat ito ang kapanahunan na ang Espiritu ay sumisigaw, "Masdan, ako'y mabilis na pumarito". Gayon

pa man, dumating kaagad, Panginoong Hesus!

Ang Kapanahunan

Ang Panahon ng Iglesia ng Philadelphia ay tumagal mula 1750 hanggang mga 1906. Ang kapanahunan na ito, dahil sa kahulugan ng pangalan ng lungsod, ay tinawag na "Ang Kapanahunan ng Pag-ibig sa Kapatid", gaya ng ibig sabihin ng Philadelphia, "pag-ibig ng mga kapatid".

Ang Mensahero

Ang mensahero sa kapanahunan na ito ay walang alinlangan na si John Wesley. Si John Wesley ay ipinanganak sa Epworth, Hunyo 17, 1703 at isa sa labinsiyam na bata na ipinanganak nina Samuel at Susanna Wesley. Ang kanyang ama ay isang kapelyan sa Iglesia ng Inglatera; ngunit mas malamang na ang relihiyosong pag-iisip ni John ay higit na nakabatay sa huwarang buhay ng kanyang ina kaysa sa teolohiya ng kanyang ama. Si John ay isang napakatalino na iskolar. Habang siya ay nasa Orford na siya at si Charles ay naging bahagi ng isang grupo na espirituwal na ginamit upang sumamba batay sa karanasang pamumuhay ng katotohanan sa halip na gawing pamantayan ang doktrina. Bumuo sila ng espirituwal na patnubay sa mga gawain, tulad ng pagbibigay sa mahihirap, pagdalaw sa mga maysakit at mga nakakulong. Dahil dito sila ay tinawag na Methodist, at iba pang mapanuksong mga titulo. Ngayon si John ay sapat na napuno ng kanyang pangitain tungkol sa pangangailangan ng relihiyon para sa mga tao sa mundo na siya ay nagpunta sa America (Georgia) bilang isang misyonero sa gitna ng mga Indiano. Sa kanyang pagpunta doon ay nalaman niyang marami sa mga pasahero ng barko ay mga Moravian. Lubos siyang humanga sa kanilang kaamuan, kapayapaan, at lakas ng loob sa lahat ng sitwasyon. Ang kanyang mga pagpupunyagi sa Georgia sa kabila ng mga pagtangga sa sarili at pagsusumikap ay isang kabiguan. Bumalik siya sa Inglatera na umiiyak, "Nagpunta ako sa Amerika upang pagbaguhin ang mga Indiano ngunit oh! sino ang magbabagong loob sa akin?"

Bumalik sa London muli niyang nakatagpo ang mga Moravian. Si Peter Boehler ang nagpakita sa kanya ng daan ng kaligtasan. Siya ay tunay na ipinanganak na muli sa labis na pagkabalisa at maliwanag na galit ng kanyang kapatid na si Charles, na hindi maintindihan kung paano dapat sabihin ng isang espirituwal na tao na gaya ni John na siya ay dating hindi tama sa Diyos. Gayunpaman, hindi nagtagal pagkatapos na si Charles, ay naligtas din sa pamamagitan ng biyaya.

Sinimulan na ngayon ni Wesley na ipangaral ang Ebanghelyo sa mga pulpito sa London kung saan siya dati ay may access; ngunit hindi nagtagal ay pinalabas nila siya. Sa oras na ito na ang kanyang matagal ng kaibigan, si George Whitefield, ay tumayo sa kanya sa mabuting kalagayan dahil inanyayahan niya si John na pumunta at tulungan siyang mangaral sa mga bukid kung saan libu-libo ang nakikinig sa Salita. Noong una ay hindi makapaniwala si Wesley na dapat siyang mangaral sa bukas sa halip na isang gusali, ngunit nang makita niya ang mga pulutong at makita ang paggawa ng Ebanghelyo sa kapangyarihan ng Espiritu ay bumaling siyang bumaling sa ganoong pangangaral.

Hindi nagtagal ay nagkaroon ng ganoong sukat ang gawain na nagsimula siyang magpadala ng maraming layko upang ipangaral ang Salita. Ito ay tila kahanay sa Pentecostes kung saan pinalaki ng Espiritu ang mga tao na may kapangyarihang mangaral at magturo ng Salita halos magdamag.

Nagkaroon ng marahas na pagsalungat sa kanyang gawain ngunit ang Diyos ay kasama niya. Ang mga gawa ng Espiritu ay makapangyarihang ipinamalas at kadalasan ang gayong espiritu ng pananalig ay humawak sa mga tao upang alisin ang kanilang lakas at sila ay babagsak sa lupa na umiiyak sa matinding pagkabalisa dahil sa kanilang mga kasalanan.

Si Wesley ay isang hindi makaila na napakalakas na tao. Sinabi niya tungkol sa kanyang sarili na hindi niya matandaan na nakaramdam siya ng panghihina ng loob kahit isang quarter na oras mula nang siya ay isilang. Siya ay natutulog nang hindi hihigit sa anim na oras sa isang araw; bumangon sa oras upang magsimulang mangaral sa alas singko halos bawat araw ng kaniyang ministeryo; nangaral ng hanggang apat na beses sa isang araw upang sa isang taon ay mag-average siya ng mahigit 800 sermon.

Naglakbay siya ng libu-libong milya gayundin ang mga nakasakay sa sirkito na nagdadala ng Ebanghelyo malapit at malayo. Sa katunayan naglakbay si Wesley ng 4500 milya bawat taon sa pamamagitan ng kabayo.

Siya ay isang mananampalataya sa kapangyarihan ng Diyos at nanalangin siya para sa mga maysakit na may malaking pananampalataya at magagandang resulta.

Marami sa kanyang mga pagpupulong ang nakakita ng pagpapakita ng mga kaloob na Espirituwal.

Wesley ay hindi pabor sa organisasyon. Ang kanyang mga kasamahan ay mayroon ngang "United Society" na, "isang pangkat ng mga tao na may anyo, at naghahanap ng kapangyarihan ng kabanalan, nagkakaisa upang sama-samang manalangin, upang tanggapin ang Salita ng pangaral, at bantayan ang isa't isa sa pag-ibig. , upang tulungan nila ang isa't isa na gawin ang kanilang kaligtasan." Ang tanging

kalagayan ng mga pumapasok ay dapat sila sa mga yaong, "na may hangaring tumakas mula sa poot na darating, at maligtas mula sa kanilang mga kasalanan." Sa paglipas ng panahon nagpagal sila ng isang mahigpit na hanay ng mga patakaran na gagamitin sa disiplina sa sarili para sa ikabubuti ng kanilang mga kaluluwa. Kinilala ni Wesley na pagkatapos ng kanyang kamatayan ang kilusan ay maorganisa at iniwan sila ng Espiritu ng Diyos sa patay na anyo. Minsan ay sinabi niya na hindi siya natakot na ang pangalan ng Metodista ay aalis sa mundo ngunit ang Espiritu ay maaaring tumakas sa Kanyang paglisan.

Sa kanyang buhay ay maaaring nakakuha siya ng malawak na kayamanan; ngunit hindi niya ginawa. Ang paborito niyang kasabihan tungkol sa pera ay, "Kunin ang lahat ng iyong makakaya, ilgak ang lahat ng iyong makakaya, at ibigay ang lahat ng iyong makakaya." Gaano kakaiba para kay Wesley na bumalik at makita ang denominasyon na nagdadala ng pangalan ng Metodista ngayon. Ang mga ito ay mayaman-napakaraming mayaman. Ngunit nawawala ang buhay at kapangyarihan ni John Wesley.

Dapat ding banggitin na hindi kailanman hinangad ni Wesley na magtayo ng isang gawain sa batayan ng denominasyon o sekta. Kahit na siya ay isang Arminian sa kanyang mga paniniwala, ayaw niyang ihiwalay ang kanyang sarili mula sa mga kapatid sa batayan ng doktrina. Siya ay isang mabuting kandidato para kay Santiago: Ibinatay niya ang kanyang buhay na walang hanggan sa pananampalataya at mga gawa, o sa pamumuhay ng buhay, sa halip na tanggapin lamang ang isang kredo o isang pahayag sa doktrina.

Namatay si John Wesley sa edad na 88 na naglingkod sa Diyos dahil kakaunti ang mga tao na maglakas-loob na isipin na maaari nilang isipin.

Ang Pagbati

Apocalipsis 3:7,

"At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng banal, niyaong totoo, niyaong may susi ni David, niyaong nagbubukas at di mailalapat ng sinoman, at naglalapat at di maibubukas ng sinoman;"

Oh, gaano kaganda ang mga salitang iyon. Gaanong karilag na kahit na ang tunog ng mga ito. Paano kapanapanabik na isipin na ang lahat ng mga katangiang iyon ay maaaring mailapat sa isang tao. Sino ang maglakas-loob na sabihin ang gayong mga bagay tungkol sa kanyang sarili ngunit si Hesukristo, ang Panginoon ng Kaluwalhatian? Naniniwala ako na ang susi sa pagbibigay kahulugan nang eksakto kung ano ang ibig sabihin ng bawat isa sa mga kamangha-manghang naglalarawang parirala na ito ay matatagpuan sa taludtod 9,

"Narito, ibinibigay ko sa sinagoga ni Satanas, ang mga nagsasabing sila'y mga Judio, at sila'y hindi, kundi nangagbubulaan; narito, sila'y aking papapariyanin at pasasambahin sa harap ng iyong mga paa, at nang maalamang ikaw ay aking inibig."

Sinasabi ko na ang talatang ito ang susi sapagkat nakikipag-usap ito sa mga Hudyo na palaging tinawag ang kanilang sarili na mga anak ng Diyos sa pagbubukod ng iba. Ipinako nila sa krus at pinatay ang Panginoong Hesukristo. Ang kanilang kahila-hilakbot na gawa ay nagdala ng kanilang sariling dugo sa kanilang sariling mga ulo sa loob ng maraming siglo. Lahat dahil tinanggihan nila si Hesus bilang kanilang Mesiyas, Na sa katunayan Siya ay. Sa kanila hindi Siya ang Darating, o ang Anak ni David; sa kanila Siya ay si Beelzebub, o ang ilang di-matuwid ay angkop lamang para sa pagkawasak. Ngunit hindi ganoon. Siya talaga si Emmanuel, ipinahayag ng Diyos sa katawang-tao. Siya talaga, Mesiyas. Tiyak, Siya ay eksakto kung paano Niya itinakda ngayon ang Kanyang sarili. Nariyan Siya, ANG PAREHONG HESUS—si hesukristo ay pareho kahapon, at ngayon at magpakailanman. Ang Banal na iyon sa gitna ng mga kandelerero ay ang mismong Hesus na lumakad sa dalampasigan ng Galilea, Na nagpagaling ng mga maysakit, Na bumuhay ng mga patay, at Na sa kabila ng hindi maikakailang patunay ay ipinako sa krus at pinatay. Ngunit muling bumangon Siya, at nakaupo sa kanang kamay ng Kamahalan sa itaas.

Hindi Siya tinawag ng mga Hudyo na banal noon. Hindi nila Siya tinatawag na banal ngayon. Ngunit Siya ang ISANG BANAL.

Mga Awit 16:10;

"Sapagka't hindi mo iiwan ang aking kaluluwa sa Sheol; ni hindi mo man titiisin ang iyong ISANG BANAL ay makakita ng kabulukan."

Hinangad nila ang kanilang katuwiran ayon sa batas at nabigo nang kaawa-awa, sapagkat sa pamamagitan ng batas ay walang laman na maaring ganap na matuwid. Sa pamamagitan ng batas ay hindi maaaring maging banal ang tao. Ang kabanalan ay sa Panginoon.

I Mga Taga Corinto 1:30,

"Datapuwa't sa kaniya kayo'y nangasa kay Cristo Jesus, na sa atin ay ginawang

karunungan mula sa Dios, at katuwiran at kabanalan, at katubusan:"

II Mga Taga Corinto 5:21, b,

"Upang tayo'y maging sa kaniya'y katuwiran ng Dios."

Si Kristo iyon o napahamak, at napahamak sila dahil tinanggihan nila Siya.

At ang mga lalaki sa kapanahunan na iyon kahit ngayon ay gumagawa ng parehong pagkakamali. Habang ang mga Hudyo ay nagkubli sa anyo ng pagsamba sa sinagoga, gayon din sa Panahon ng Philadelphian sila ay nagkubli sa simbahan. Hindi ito pagsali sa isang simbahan na binibilang. Ang buhay ay wala sa simbahan. Ang buhay ay kay Kristo. "Ito ang talaan na ibinigay sa atin ng Diyos ng buhay na walang hanggan at ang buhay na ito ay nasa Kanyang Anak. Siya na may Anak ay may buhay, at ang hindi may Anak ay walang buhay." Ang tao ay ginawang banal ng Espiritu. Ito ang Espiritu ng Kabanalan na nagbangon kay Hesus mula sa mga patay na nanahan sa atin at ginagawang banal tayo sa Kanyang kabanalan.

Hayan Siya nakatayo, ang ISANG BANAL. At tatayo tayo kasama Niya na nabihisan ng Kanyang katuwiran, banal ng Kanyang kabanalan.

Ngayon ang kapanahunan na ito ay ang ika-anim na kapanahunan. Sa mga mata ng Diyos, ang oras ay malapit na. Malapit na siyang babalik. Sa lalong madaling panahon ang sigaw ay lalabas habang Siya ay dumarating,

"At ang marumi, ay magpakarumi pa: at ang matuwid, ay magpakatuwid pa: at ang banal, ay magpakabanal pa."

Apocalipsis 22:11b

Oh, nagagalak ako na ang aking kabanalan ay hindi sa aking sarili. Ako ay nagagalak na ako ay na kay Kristo, na ang lahat ng Kanyang kamangha-manghang katangian ng katuwiran ay ibinibilang, oo, ibinahagi sa akin. Purihin ang Diyos magpakailanman!

"Ang mga bagay na ito ay sinasabi niyaong totoo," Ngayon ang salitang ito, 'katotohanan', ay isang napakagandang salita. Hindi ito nangangahulugan na totoo sa kahulugan lamang na ito ay kabaligtaran sa hindi totoo. Ito ay nagpapahayag ng Perpektong Pagsasakatuparan ng isang ideya bilang kaibahan sa Bahagi ng Realisasyon nito.

Halimbawa naaalala natin na sinabi ni Hesus sa Juan 6:32,

"Hindi si Moises ang nagbigay sa inyo ng tinapay na galing sa langit; kundi ang aking Ama ang nagbibigay sa inyo ng tunay na tinapay na galing sa langit."

Juan 15:1,

"Ako ang tunay na puno ng ubas."

Mga Hebreo 9:24,

"Sapagka't hindi pumasok si Cristo sa dakong banal na ginawa ng mga kamay, na kahalintulad lamang ng tunay; kundi sa talagang langit, upang humarap ngayon sa harapan ng Dios dahil sa atin:"

I Juan 2:8,

"Sapagka't ang kadiliman ay lumilipas, at ang tunay na ilaw ay lumiliwanag na."

Dahil ang salitang ito, sa katunayan, ay nagpapahayag ng Perpektong Pagsasakatuparan bilang laban sa ideya ng Bahagyang Pagsasakatuparan gaya ng inilalarawan sa mga talatang ito, mauunawaan na natin ngayon na hindi kailanman bago ang katapat na uri na inihambing sa uri, at sangkap na may anino. Kunin ang halimbawa ngayon ng manna mula sa langit. Ipinadala ng Diyos ang tinapay ng anghel mula sa langit para sa Israel. Ngunit ang tinapay na iyon ay hindi nakakuntento. Ito ay mabuti lamang para sa isang araw. Ang mga kumain nito ay nagugutom muli kinabukasan. Kung ito ay naiwan sa paligid ito ay naging kontaminado. Ngunit si Jesus ang TUNAY na tinapay mula sa langit, kung saan ang manna ay isang tipo lamang. At kung ang sinumang tao ay kumakain ng tinapay na iyon na nagmula sa langit ay hindi na siya magugutom muli. Hindi niya kailangang bumalik at kumain muli. Sa sandaling makibahagi siya, nagkaroon siya ng buhay na walang hanggan. Narito talaga ang KATOTOHANAN. Hindi na kailangan para sa isang anino. Hindi na kailangan para sa isang bahagyang kaligtasan. Narito ang KABUUANG nito. Tulad ni Hesus ay hindi bahagi ng Diyos; Siya ang Diyos.

Walang sinuman ang maaaring tanggihan na ang Israel ay may liwanag. Sila lamang ang mga tao na

may liwanag bilang isang bansa. Katulad noong napakadilim ng Ehipto na maaring mararamdaman ito ng isa. Ngunit sa mga tahanan ng mga Israelita ay may liwanag. Ngunit ngayon ang tunay na liwanag ay dumating. Ang liwanag ng sanlibutan ay si Jesus. Dinala ni Moises at ng mga propeta ang ilaw sa pamamagitan ng Banal na Kasulatan na may kaugnayan sa Mesiyas. Sa gayon ang Israel ay may liwanag. Ngunit ngayon ang Katuparan ng liwanag ay dumating na, at kung ano ang nagniningning na Salita ay nasira na ngayon sa Liwanag ng Diyos na nahayag sa Kanyang mga tao. Habang ang haligi ng apoy ay nagbibigay liwanag sa gabi, at iyon ay kahanga-hanga, ngayon ang liwanag at buhay ay nahayag sa kapunuan ng Panguluhang-Diyos sa katawan.

Ginamit ng Israel ang pulang baka at isakripisyo siya sa dambana para sa kapatawaran ng mga kasalanan. Sa loob ng isang taon ang mga kasalanan ng nagkasala ay natakpan. Ngunit ang takip na iyon ay hindi maaaring alisin ang pagnanasa para sa kasalanan. Ito ay hindi isang sakdal na alay. Ito ay isang anino hanggang sa ang tunay ay dumating. Kaya bawat taon ay naghahain ang lalaki at bawat taon ay bumabalik dahil mayroon pa rin siyang pagnanasa na magkasala. Ang buhay ng hayop ay nagbabayad-sala para sa kanyang kasalanan, ngunit ang pagiging dugo ng hayop na ibinuhos at buhay ng hayop na ibinigay dito ay hindi maaaring bumalik sa tao. Kung ito ay bumalik, hindi pa rin ito mapakinabangan. Ngunit nang si Kristo ang perpektong kahalili ay ibinigay, at ang Kanyang dugo ay ibinuhos, kung gayon ang buhay na kay Cristo ay bumalik sa nagsisising makasalanan at ang buhay na iyon bilang ang sakdal na buhay ni Kristo, walang kasalanan at matuwid, kung gayon ang nagkasala ay maaaring malaya para sa wala siyang hangaring magkasala. Ang buhay ni Hesus ay bumalik sa kanya.

Iyan ang ibig sabihin sa Roma 8:2,

"Ang kautusan ng Espiritu ng buhay kay Kristo Hesus ay nagpalaya sa akin mula sa kautusan ng kasalanan at kamatayan."

Ngunit ang mga Hudyo pabalik doon sa panahon ni Hesus ay hindi nais na tanggapin ang sakripisyong iyon. Ang dugo ng mga toro at kambing ay walang ginawang sakdal. Ito ay minsang itinalaga ng Diyos na pamamaraan. Ngunit ngayon si Kristo na nagpakita sa laman, at sa pamamagitan ng pagbubuhos ng Kanyang sariling dugo ay nag-alis ng kasalanan at sa pamamagitan ng pag-aalay ng Kanyang sarili ay ginawa tayong sakdal. Hindi kukunin iyon ng mga Hudyo. Ngunit ano ang tungkol sa Kapanahunan ng Philadelphia, at, oo, ang iba pang mga kapanahunan, din? Talaga bang tinanggap nila ang katotohanang ito kay Kristo? Hindi ginoo. Kahit na dinala ni Luther ang katotohanan ng pagbibigay-katwiran, ang Simbahang Romano, at ang silangang katapat nito, ang Simbahang Ortodokso, ay kumapit pa rin sa mga gawa.

Ngayon ay maayos na ang mga gawa, ngunit hindi ka nila maililigtas. Hindi ka nila ginagawang sakdal. Ito ay si Kristo o mapahamak. At ito ay hindi kahit na si Kristo AT mga gawa. Ito ay si Kristo lamang. Ang panahong ito ay nagsimula ang mga taon ng Arminianismo na hindi naniniwala kay Kristo bilang ang REALIDAD. Hindi ito umaawit ng "Wala iba kundi ang Dugo," dahil umaawit ito ng "Wala iba kundi ang dugo AT ang aking sariling pag-uugali". Ngayon naniniwala ako sa mabuting pag-uugali. Kung ikaw ay ligtas ay gagawin mo ang matuwid. Nalampasan na natin iyon. Ngunit hayaan mo akong sabihin sa iyo ngayon, ang kaligtasan ay HINDI Hesus KARAGDAGAN. Ito ay si Hesus LAMANG. ANG KALIGTASAN AY SA PANGINOON. Mula simula hanggang matapos ito ay ang lahat ng DIYOS. Hayaan ang Kanyang buhay ay nasa akin. Hayaan ang Kanyang dugo na naglilinis sa akin. Hayaan ang Kanyang Espiritu ang pumuspos sa akin. Hayaan itong Kanyang Salita sa aking puso at bibig. Hayaan ang Kanyang mga latay na nagpapagaling sa akin. Hayaan itong maging Hesus, at si Hesus Lamang. Hindi sa pamamagitan ng mga gawa ng katuwiran na aking nagawa. Hindi ginoo. Si Kristo ang aking buhay. Amen.

Pakiramdam ko ay maaari lang akong magpatuloy tungkol sa mga katotohanang ito, ngunit bibigyan ko kayo ng isa pang kaisipan. Tungkol ito sa kahanga-hangang himnong iyan na isinulat ni A B. Simpson.

"Minsan ito ang pagpapala,
 Ngayon ito ay ang Panginoon.
 Minsan itong ay ang pakiramdam,
 Ngayon ito ay Kanyang Salita.
 Dati ang Kanyang Kaloob ang Nais ko,
 Ngayon ang Tagapagbigay ay nagmamay-ari.
 Dati hinahangad ko ang pagpapagaling,
 Ngayon ay Siya Lamang.
 Lahat sa Lahat magpakailanman,
 Hesus ako ay aawit..
 Lahat kay Hesus,
 At si Hesus lahat ."

Walang anumang bagay sa buhay na ito, na kasiya-siya, kasing ganda at kasing-pino, ngunit makikita mo ang kabuuan ng lahat ng pagiging sakdal kay Kristo. Ang lahat ay nawawala sa kawalan ng kabuluhan maliban sa Kanya.

"Siya na may susi ni David." Ang magandang pariralang ito ay sumusunod at lumalabas sa naunang parirala, "Siya na totoo."—Kristo, Ang Sakdal na Realisasyon, ihambing sa Bahagyang Realisasyon. Narito na.. Si Moises ay isang propeta ng Diyos, ngunit si Jesus (tulad ni Moises) ay ANG Propeta ng Diyos. Si David (isang taong ayon sa sariling puso ng Diyos) ay hari ng Israel, ngunit si Jesus ang Dakilang David, Hari ng mga Hari, at Panginoon ng mga Panginoon, Diyos na Diyos. Si David nga ay ipinanganak sa lipi ni Juda na walang mga saserdote na nanggaling, gayon ma'y kumain siya ng tinapay na handog na nakalaan sa mga saserdote. Siya ang dakilang mandirigma na nadaig ang kaaway, na nagtatatag ng mga tao; bilang hari ay nakaupo siya sa trono. Siya ay isang propeta. Siya ay isang kahanga-hangang tipo ni Cristo.

Ngayon sinasabi nito sa Isaias 22:22,

"At ang katungkulan sa sangbahayan ni David ay iaatang ko sa kaniyang balikat; at siya'y magbubukas, at walang magsasara; at siya'y magsasara, at walang magbubukas."

Ginagamit ng Espiritu ang sanggunian sa Lumang Tipan hinggil sa Panginoong Hesukristo at sa Kanyang ministeryo sa iglesia. Ang ipinapahiwatig ng susi ni David noong panahong iyon ay anino lamang, na ngayon ay natupad kay Hesus na nakatayo sa gitna ng mga kandeler. Ito ay may kinalaman sa ating Panginoon PAGKATAPOS ng Kanyang muling pagkabuhay at hindi sa Kanyang paglalakbay sa lupa. Ngunit ano ang ipinahihiwatig ng susi na ito? Ang sagot ay nakasalalay sa POSISYON ng susi. Ito ay HINDI sa Kanyang kamay. Hindi ito isinusuot sa Kanyang leeg. Hindi ito inilagay sa mga kamay ng ibang tao, o hindi maaaring sabihin ng talata na SIYA LAMANG ANG MAY GAMIT NG SUSI NA IYAN—PARA SIYA LAMANG ANG NAGBUKAS AT NAGSASARA, AT WALANG TAO ang may karapatang iyan kundi si Hesus Mismo. Hindi ba tama iyan? Ngunit nasaan ang susi? ITO AY NASA KANYANG BALIKAT. Ngunit ano ang kinalaman ng BALIKAT dito?

Basahin ang Isaias 9:6,

"At ang pamahalaan ay nasa Kanyang balikat."

Ngunit ano ang ibig sabihin nito? Ang sagot ay ito. Ang pariralang, "pamahalaan sa Kanyang balikat" ay nagmula sa seremonya ng kasal ng Silangan. Kapag ang nobya ay nakatuon na sa kasintahang lalaki ay tinanggal niya ang kanyang belo at inilagay ito sa mga balikat ng kasintahang lalaki, na nagpapahiwatig na hindi lamang siya nasa ilalim ng kanyang kapangyarihan-na inilipat niya ang kanyang mga karapatan sa kanya-na siya ang ulo-kundi pati na rin iyon. pinapasan niya ang responsibilidad at pangangalaga at na SIYA AT SIYA LAMANG—WALANG IBA—WALANG IBANG LALAKI—WALANG IBANG KAPANGYARIHAN—MAY ANUMANG KARAPATAN AT RESPONSIBILIDAD. At iyon, minamahal, ang SUSI ni David. Ang Diyos bilang Soberano, alam Niya nang una sa pamamagitan ng Banal na utos kung sino mismo ang magiging asawa Niya. Pinili niya siya. Hindi niya Siya pinili. Tinawag niya siya. Hindi siya dumating sa kanyang sarili. Namatay siya para sa kanya. Hinugasan Niya siya sa Kanyang sariling dugo. Binayaran niya ang halaga para sa kanya. Siya ay sa Kanya at sa Kanya lamang. Siya ay ganap na nakatuon sa Kanya at tinatanggap Niya ang obligasyon. Siya ang kanyang ulo, sapagkat si Kristo ang ulo ng Kanyang iglesia. Tulad ng tinawag ni Sarah na si Abraham, Panginoon, kahit na ang nobya ay masaya na Siya ang kanyang Panginoon. Nagsasalita siya at sumunod siya para iyon ang kanyang kagalakan.

Ngunit nakinig ba ang mga tao sa katotohanang ito? Pinahahalagahan ba nila ang Kanyang Persona na nag-iisa lamang ang may ganap na pinakamataas na awtoridad sa Kanyang iglesia? Sinasabi ko, "HINDI". Sapagkat sa bawat panahon ang iglesia ay pinamamahalaan ng isang herarkiya—isang pagkasaserdote—isang apostolikong kahalili—nagsasara ng pintuan ng awa at biyaya sa sinumang nais nito, at sa halip na tanggapin ang pag-ibig at responsibilidad ng iglesia na taglay nito nang may mersenaryong pagnanasa siya at sinira siya. Ang mga klero ay namuhay sa karangyaan habang ang mahirap na simbahan ay kumakain sa mga balat ng pang-aabuso. At wala ni isang kapanahunan ang gumawa ng naiiba. Bawat isa ay itinali ang sarili sa organisasyon at inilagay ang pamahalaan sa mga tao at ipinagkatiwala ang simbahan sa gobyernong iyon. Mangahas na hayaang bumangon ang mga tao, at sila ay marahas na siniil o pinalayas. Ang bawat denominasyon ay may parehong espiritu. Ang bawat denominasyon ay sumusumpa na ito ay mayroon susi sa pamahalaan ng simbahan. Sinasabi ng bawat denominasyon na binubuksan nito ang pintuan. Ngunit hindi iyan totoo. Ito ay si Hesus at si Hesus, lamang. Itinatakda niya ang mga miyembro sa Katawan. Pinagkalooban Niya sila ng kanilang mga ministeryo. Inilagay niya ang mga kaloob sa kanyang paggamit. Siya ay nagmamalasakit sa kanya at ginagabayan siya. Siya ay Kanyang nag-iisang pag-aari at wala Siyang iba maliban sa kanya.

Napakalayo ng katotohanan sa kapanahunan ito ng simbahan kung saan tayo nabubuhay. At isang araw sa lalong madaling panahon ang mga lalaking ito na kahit ngayon ay sinasabing nagsasalita para sa simbahan ay babangon sa ekumenikal na hakbang upang ilagay ang isang buhay na antikristo sa pinuno ng kanilang organisasyon na nagpapatalsik sa Panginoon at makikita natin Siya (Kristo) sa labas ng simbahan na nagsasabing ,

"Narito ako'y nakatayo sa pintuan at tumutuktok: kung ang sinoman ay duminig ng aking

tinig at magbukas ng pinto, ako'y papasok sa kaniya, at hahapong kasalo niya, at siya'y kasalo ko."

Apocalipsis 3:20.

Ngunit hayaan mo akong sabihin ito. Ang ating Panginoon ay hindi talunan. Sinasabi ng mga tao na buksan ang pinto sa Diyos at isinara ang pintong iyon, subalit sila ay mga sinungaling. Lahat ng ibinigay sa Kanya ng Ama ay lalapit sa Kanya, at ang lumalapit sa Kanya sa anumang paraan ay hindi itatapon; WALA siyang mawawala sa kanila. Juan 6:37-39. At kapag ang huling inihalal na miyembro sa katawan ni Cristo ay pumasok, pagkatapos ay lilitaw ang ating Panginoon.

Ang susi ni David. Hindi ba si David ang hari ng Israel—buong Israel? At hindi ba si Jesus ang Anak ni David ayon sa katotohanan na Siya ay umupo sa trono ni David sa sanlibong taon at maghahari at mamuno sa Kanyang pamana? Tiyak. Kaya ang susi ni David ay nagpapahiwatig na ito ay si Hesus na magdadala sa sanlibong taon. Siya na may mga susi ng kamatayan at impiyerno ay bubuhayin ang Kanyang sarili upang sila ay makabahagi sa Kanyang paghahari ng katuwiran sa lupa.

Napakaganda na ang ating Panginoon ay may lahat ng mga sagot. Tunay na sa Kanya ang lahat ng mga pangako ng Diyos ay natupad. Tunay na sa pamamagitan ng pagiging SA Kanya tayo ay mga tagapagmana sa kung ano ang binili Niya para sa atin.

Oo, doon Siya nakatayo, ang Panginoon ng Kaluwalhatian. Minsan bilang Ama, Siya ay napalibutan ng mga anghel, mga arkanghel, mga kerubin, at mga serapin at ang buong hukbo ng langit, na sumisigaw, "Banal, Banal, Banal ang Panginoong Diyos ng mga Hukbo". Ganito ang Kanyang kabanalan na walang taong makalapit sa Kanya. Ngunit ngayon nakikita natin Siya sa iglesia, ibinabahagi ang Kanyang sariling kabanalan sa atin, hanggang sa sa Kanya tayo ay naging tunay na katuwiran ng Diyos. Oo, at doon Siya nakatayo, "Hesus, Gawing sakdal ang Lahat," —Lily ng Lambak, ang Maliwanag at Bituin sa Umaga, ang Pinakamaganda ng Sampung Libo, Alpha at Omega, Ugat at Anak ni David, Ama, Anak at Espiritu Santo—ang Lahat at sa Lahat.

Isaias 9:6,

"Sapagka't sa atin ay ipinanganak ang isang bata, sa atin ay ibinigay ang isang anak na lalake; at ang pamamahala ay maaatang sa kaniyang balikat: at ang kaniyang pangalan ay tatawaging Kamanghamangha, Tagapayo, Makapangyarihang Dios, Walang hanggang Ama, Pangulo ng Kapayapaan."

Sa Kanya ay sakdal na katuparan. Bagama't sa sandaling hindi natin Siya pinahalalagan, ngayon mahal natin Siya nang may kagalakan na hindi masabi at puno ng kaluwalhatian. Sa gitna ng iglesia Siya ay nakatayo, at aawit natin ang Kanyang papuri, sapagkat Siya ang Makapangyarihang Manlulupig ay pinuno ng iglesia na Kanyang nobya. Binili niya ang nobya na iyon. Siya ang nagmamay-ari sa kanya. Siya ay Kanya at Kanyang nag-iisa at nagmamalasakit Siya sa kanya. Siya ang ating hari at tayo ang Kanyang kaharian, ang Kanyang walang hanggang pag-aari.

Ngayon ay maaalala mo na sa simula ng talata 7, sinabi ko na ang talata 9 ay makakatulong sa atin na maunawaan ito. Umaasa ako na nakita mo kung ano ang ibig kong sabihin. Itinakda ni Hesus ang Kanyang sarili bilang Siya Iyon ay banal, totoo, (o ang tanging realidad) ang Isa na may susi ni David, ang Isa na nagbukas at nagsara. At iyon ay eksaktong totoo. Ang mga pariralang iyon ay ganap na naglalarawan sa Kanya. Ngunit ang mga Hudyo sa Kanyang panahon ay tumanggi sa Kanya at sa lahat ng Siya. Tinanggihan nila ang kanilang Tagapagligtas at lahat ng Kanyang ibig sabihin sa kanila. At gayon din ang ginawa ng nominal na Kristiyano. Ginawa nila ang eksaktong ginawa ng mga Hudyo. Ipinako Siya ng mga Hudyo sa krus at pagkatapos ay bumaling sa tunay na mananampalataya. Ang nominal na Kristiyano ay ipinako sa krus Siya at bumaling sa tunay na iglesia upang sirain ito. Ngunit ang Diyos ay totoo, at Siya na higit sa lahat ay babalik pa, at kapag ginawa Niya ay ipapakita Niya kung Sino ang tanging Makapangyarihan. At habang pinatutunayan Niya ang Kanyang sarili sa mundo, at ang buong mundo ay yumuyuko sa Kanyang paanan, sa panahong iyon ang buong mundo ay yuyuko sa paanan ng mga banal, na nagpapatunay na sila ay tama sa kanilang paninindigan sa Kanya. Purihin ang Diyos magpakailanman!

Ang Kapanahunan Ng Buksan Ang Pintuan

Apocalipsis 3:8,

"Nalalaman ko ang iyong mga gawa (narito, inilagay ko sa harapan mo ang isang pintuang bukas, na di mailalapat ng sinoman), na ikaw ay may kaunting kapangyarihan, at tinupad mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking pangalan."

Ang unang parirala ng talatang ito, "Alam ko ang iyong mga gawa," ay nasuri sa natitirang bahagi ng talata, sapagkat ang kanilang mga gawa ay may kinalaman sa 'bukas na pintuan, 'kaunting lakas,' 'ang

Salita at ang Pangalan. '

Upang maunawaan ang yaman ng kahulugang nasasangkot sa "narito, inilalagay ko sa harap mo ang isang bukas na pinto, at walang sinumang makapagsasara nito," dapat nating alalahanin ngayon kung ano ang sinabi tungkol sa bawat kapanahunan na tumatakbo sa ibang kapanahunan. Mayroong isang magkahalo, natutunaw o kumukupas, sa halip na isang biglaang pagtatapos at isang malinaw na pagsisimula. Ang kapanahunan na ito ay partikular na dumadaloy sa susunod na kapanahunan. At hindi lamang umaapaw ang edad na ito sa huling kapanahunan, ngunit ang huling kapanahunan ay sa maraming aspeto ay pagpapatuloy lamang ng ikaanim na edad. Ang ikapitong kapanahunan (isang napakaikling panahon) ay nagtitipon sa sarili nito para sa isang mabilis na gawain, lahat ng kasamaan sa bawat kapanahunan, at gayon pa man ang lahat ng katotohanan ng Pentecostes. Kapag ang Kapanahunan ng Philadelphia ay malapit nang tumakbo, ang Kapanahunan ng Laodicean ay mabilis na pumasok, dinadala ang parehong mga damo at ang trigo upang anihin,

"Unang itali ang mga pangsirang damo upang sunugin sila; datapuwa't tipunin mo ang trigo sa aking kamalig."

Mateo 13:30.

Tandaan, pakisuyo, na ang Sardisean Age ay nagsimula ng repormasyon na dapat magpatuloy hanggang ang butil na itinanim noong Pentecostes ay dumaan sa buong siklo ng pagtanim, pagdidilig, pagpapakain, atbp., hanggang sa ito ay bumalik kaagad sa orihinal na binhi. Habang ito ay nangyayari, ang mga damo na inihasi ay kailangang dumaan sa kanilang siklo at anihin din. Iyon ay eksakto kung ano ang nakikita natin nangyayari. Kung maaari mo lamang isipin ang mga panahon, maaari kang makakuha ng isang napakahusay na larawan nito. Ang halaman na nakikita mong lumalaki sa buong lakas sa tag-araw ay biglang lumilitaw na magiging binhi. Hindi mo masasabi nang eksakto kung kailan naging taglagas ang tag-araw - unti-unting naglalaho lang ito. Ganiyan ang mga kapanahunan, at lalo na ang huling dalawa.

Sa kapanahunang ito sinabi ni Hesus, 'Dumating ako nang MADALIAN' talata 11. Na ang dahilan kung bakit napakaikli ng huling kapanahunan. Ang Laodicea ay ang kapanahunan ng madalian na paggawa. Ito ay pinutol ng maiksi.

Ngayon ay tiyak na tatalakayin natin ang BUKAS NA PINTUAN na hindi kayang isara ng sinumang tao. Una sa lahat gusto kong manatili sa bukas na pintuan bilang nagpapahiwatig ng napakalaking pagsisikap ng misyonero sa kapanahunan iyon. Tumawag si Pablo ng isang bagong gawaing misyonero para sa Panginoon na bukas na pintuan.

II Mga Taga Corinto 2:12,

"At saka, nang ako'y dumating nga sa Troas dahil sa evangelio ni Kristo, at nang mabuksan sa akin ang isang pintuan sa Panginoon,"

Kaya't makikita natin sa paghahambing ng Kasulatan na ang bukas na pintong ito ay nagpapahiwatig ng pinakamalaking pagpapalaganap ng Ebanghelyo na nakita kaylanman ng mundo.

Gusto kong makita mo ang isang bagay dito. Ang Diyos ay gumagawa sa tatlo, hindi ba? Ito ay sa ikatlo o Kapanahunan ng Pergamos na ang simbahan ay ikinasal sa estado. Ang mga gawa ng mga Nicolaitanes ay naging doktrina ng mga Nicolaitanes. Ang kapanahunan na iyon ay ang PINTUANG BUKAS para sa maling puno ng ubas. Sa sandaling ito ay susugan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng estado ito ay naging aktwal na isang sistema ng sanlibutan kahit na ito ay nagdala ng pangalan, Kristiyano. Kaya kumalat ito tulad ng napakabangis na apoy. Ngunit ngayon, pagkaraan ng tatlong kapanahunan, pagkatapos ng mahaba at mahirap na pakikibaka ng pananampalataya, narito ang BUKAS NA PINTUAN sa katotohanan. Ang Salita ng Panginoon ngayon ay may araw na ito. Siyempre ang ikalimang edad ay nagtakda ng yugto para sa makapangyarihang hakbang na ito, dahil ang panahong iyon ay nagbigay sa atin ng paggalugad, kolonisasyon, pag-imprenta ng mga aklat, atbp.

Kahanga-hanga sana kung ang 'bukas na pintuan' na ito ay sumunod sa Banal na huwaran ng Pentecostes na itinakda sa Hebreo 2:1-4, "Kaya't nararapat nating bigyang-pansin ang mga bagay na ating narinig, baka anumang oras dapat nating hayaan silang maka-alpas.. Sapagka't kung ang Salitang sinalita ng mga anghel ay matibay, at ang bawa't pagsalangsang at pagsuway ay tumanggap ng makatarungang kagantihan; Paano tayo makakatakas, kung ating pabayaang gayong dakilang kaligtasan; na noong una ay nagpasimulang salitain ng Panginoon, at pinagtibay sa atin ng mga nakarinig sa Kanya: ang Dios din naman na nagpapatotoo sa kanila, sa pamamagitan ng mga tanda at mga kababalaghan, at sa pamamagitan ng sarisaring mga himala, at mga kaloob ng Espiritu Santo, ayon sa Kanyang sariling kalooban?" Ngayon alam mo na na ito ang huwaran para kay Hesus, Mismo, ang nagsabi nito.

Marcos 16:15-20,

"At sinabi niya sa kanila, Magsiyaon kayo sa buong sanglibutan, at inyong ipangaral ang evangelio sa lahat ng kinapal."

Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas; datapuwa't ang hindi sumasampalataya ay parurusahan.

At lalaki ang mga tandang ito sa magsisisampalataya: mangagpapalabas sila ng mga demonio sa aking pangalan; mangagsasalita sila ng mga bagong wika;

Sila'y magsisihawak ng mga ahas, at kung magsiinom sila ng bagay na makamamatay, sa anomang paraan ay hindi makasasama sa kanila; ipapatong nila ang kanilang mga kamay sa mga may-sakit, at sila'y magsisigaling.

Ang Panginoong Jesus nga, pagkatapos na sila'y mangakausap niya, ay tinanggap sa itaas ng langit, at lumuklok sa kanan ng Dios.

At nagsialis sila, at nagsipangaral sa lahat ng dako, na gumagawang kasama nila ang Panginoon, at pinatotohanan ang salita sa pamamagitan ng mga tandang kalakip. Siya nawa."

Hindi niya kailanman sinabi sa kanila na pumunta sa buong mundo at magtatag ng mga kolehiyo sa Bibliya; ni hindi Niya sinabi sa kanila na ipasa ang literatura. Ngayon ay maayos na ang mga bagay na iyon, ngunit ang sinabi ni Hesus sa kanila na gawin ay IPANGARAL ANG EBANGHELYO—manatili sa SALITA—at pagkatapos ay susunod ang mga tanda. Ang pinakaunang pambungad na mayroon tayo sa paraan kung paano ipangangaral ang Kaharian ng Diyos ay noong sinugo Niya ang labindalawa. Sa Mateo 10:1-8, Siya ay nag-atas at nagturo sa kanila sa ganitong paraan,

"At pinalapit niya sa kaniya ang kaniyang labingdalawang alagad, at binigyan niya sila ng kapamahalaan laban sa mga karumaldumal na espiritu, upang mapalabas nila, at upang kanilang mapagaling ang lahat ng sarisaring sakit at ang lahat ng sarisaring karamdaman."

Ang mga pangalan nga ng labingdalawang apostol ay ito: Ang una'y si Simon na tinatawag na Pedro, at si Andres na kaniyang kapatid; si Santiago na anak ni Zebedeo, at ang kaniyang kapatid na si Juan;

Si Felipe, at si Bartolome; si Tomas, at si Mateo na maniningil ng buwis; si Santiago na anak ni Alfeo at si Tadeo;

Si Simon na Cananeo, at si Judas Iscariote, na siya ring sa kaniya'y nagkanulo.

Ang labingdalawang ito'y sinugo ni Jesus, at sila'y pinagbilinan, na sinasabi, Huwag kayong magsitungo sa alin mang daan ng mga Gentil, at huwag kayong magsipasok sa alin mang bayan ng mga taga Samaria:

Kundi bagkus magsiparoon kayo sa mga tupang nangawaglit sa bahay ni Israel.

At samantalang kayo'y nangaglalakad, ay magsipangaral kayo, na mangagsabi, Ang kaharian ng langit ay malapit na.

Mangagpagaling kayo ng mga may sakit, mangagpabangon kayo ng mga patay, mangaglinis kayo ng mga ketong, mangagpalabas kayo ng mga demonio: tinanggap ninyong walang bayad, ay ibigay ninyong walang bayad.

Ang ministeryong ito na ibinigay Niya sa kanila ay tunay na pagbabahagi ng Kanyang sariling ministeryo sa kanila, sapagkat sinasabi nito sa Mateo 9:35-38,

"At si Jesus ay nagpalibot sa lahat ng bayan at nayon, nagtuturo sa kanilang mga sinagoga at ipinangangaral ang Ebanghelyo ng kaharian, at pinagaling ang bawat sakit at bawat sakit sa gitna ng mga tao.

Datapuwa't nang makita Niya ang karamihan, Siya ay naantig na may habag sa kanila, sapagka't sila'y nanghihina, at nangalat sa ibang bansa, gaya ng mga tupa na walang pastol.

Nang magkagayo'y sinabi Niya sa Kanyang mga disipulo, Tunay na ang pag-aani ay sagana, datapuwa't kakaunti ang mga manggagawa; Manalangin nga kayo sa Panginoon ng aanihin, na Siya'y magpadala ng mga manggagawa sa Kanyang aanihin."

Ngayon maraming tao ang may ideya na ang mga apostol lamang ang may ministeryong ito na ibinigay sa kanila ng ating Panginoong Hesus, at kaya nang sila ay namatay, ang ministeryo ay natapos na. Iyon ay hindi ganoon.

Dito sa Lucas 10:1-9, nalaman natin na sa mga araw ng Kanyang paglalakbay sa lupa ay nagsimula na Siyang magbigay ng mga ministeryo ng kapangyarihan sa Kanyang sarili,

"Pagkatapos nga ng mga bagay na ito, ang Panginoon ay naghahalal ng pitongpu pa, at sila'y sinugong daladalawa, sa unahan ng kaniyang mukha, sa bawa't bayan at dako na kaniyang paroroonan.

At sinabi niya sa kanila, Sa katotohana'y marami ang aanihin, datapuwa't kakaunti ang mga manggagawa: kaya't idalangin ninyo sa Panginoon ng aanihin, na magpadala siya ng mga manggagawa sa kaniyang aanihin.

Magsiyaon kayo sa iyong lakad; narito, sinusugo ko kayong gaya ng mga kordero sa gitna ng mga lobo.

Huwag kayong magsipagdala ng supot ng salapi, ng supot man ng pagkain, ng mga pangyapak man; at huwag kayong magsibati kanino mang tao sa daan.

At sa alin mang bahay na inyong pasukin, ay sabihin ninyo muna, Kapayapaan nawa sa bahay na ito.

At kung mayroon doong anak ng kapayapaan, ang inyong kapayapaa'y mananatili sa kaniya: datapuwa't kung wala, ay babalik ito sa inyong muli.

At magsipanatili kayo sa bahay ding yaon, na kanin at inumin ninyo ang mga bagay na kanilang ibigay: sapagka't ang manggagawa ay marapat sa kaniyang kaupahan. Huwag kayong mangagpalipatlipat sa bahaybahay.

At sa alin mang bayan na inyong pasukin, at kayo'y kanilang tanggapin, ay kanin ninyo ang mga bagay na ihain sa inyo:

At pagalingin ninyo ang mga maysakit na nangaroon, at sabihin ninyo sa kanila, Lumapit na sa inyo ang kaharian ng Dios."

Sino ang mangangahas na tanggihan ang makapangyarihang ministeryo ni Felipe? Sino ang maglalakas-loob na tanggihan ang makapangyarihang ministeryo nina Irenaeus, Martin, Columba, Patrick at hindi mabilang na marami pang iba na nagkaroon ng pagpapahid ng Diyos sa kanila?

Oo. Ang paraan ng Bibliya ay ang tunay na paraan ng bukas na pintuan. At gusto kong idagdag ang aking patotoo dyan. Ang dahilan kung bakit kailangan kong gawin iyon ay dahil maaari lamang akong magsalita nang may katiyakan tungkol sa kung ano ang ginawa ng Diyos sa sarili kong buhay. Kaya't kung ipagpaumahanhin mo ang isang personal na tala dito sasabihin ko sa iyo kung paano ko natiyak na si Hesus ay siya pa rin kahapon at ngayon at magpakailanman at na ang kapangyarihan ng Diyos ay magagamit pa rin sa mga maniniwala at tatanggap.

Sa aking paglalakbay bilang misyonero sa South Africa, napakapalad ng Diyos na pagdating ko sa Durban ang tanging lugar na maaaring simulan upang mapaunlakan ang mga tao ay ang malaking karerahan lugar na pangalawa sa pinakamalaki sa mundo. Ang karamihan ng tao ay higit sa 100,000. Upang mapanatili ang batas at kaayusan kailangan nilang maglagay ng mga bakod upang paghiwalayin ang iba't ibang mga tribo. Naglagay sila ng daan-daang pulis para tumahimik ang mga tao. Ang mga gutom na kaluluwa ay dumating nang maraming milya. Isang reyna mula sa Rhodesia ang dumating na may dalang tren ng 27 mga bagon na puno ng mga katutubo ng Africa. Nakipaglaban sila sa mga bukirin at kabundukan na nakasakay sa kanilang mga likuran para sa marami at maraming milya ilang mahal sa buhay na nangangailangan ng tulong. Ang buong bansa ay kinalawkaw ng mga makapangyarihang gawa na ipinahayag ng Banal na Espiritu.

Isang hapon nang nagsimula akong maglingkod, isa sa libu-libong mga Mohammedans ang dumating sa plataporma. Nang tumayo siya sa harapan ko, isang missionary sa mga Mohammedans ang nagsimulang mahinang humingi sa Panginoon, "O, para sa mahalagang kaluluwang iyon. Oh, para sa mahalagang kaluluwang iyon." Siya ay naroon sa loob ng maraming taon at taon, at ayon sa kanyang sariling patotoo, nakakita lamang siya ng ISANG Mohammedan na dumating upang tanggapin si Hesu-Kristo bilang Tagapagligtas. Sila ay orihinal na mga Medo-Persian na ang mga batas ay hindi nagbabago. Napakahirap nilang maakay. Tila na "isang beses ang isang Mohammedan palaging isang Mohammedan" ay isang batas sa gitna nila.

Buweno, habang nakatayo siya sa harap ko, nagsimula akong makipag-usap sa kanya at sa lahat ng libu-libong iyon sa pamamagitan ng mga tagasalin. Sabi ko, "Hindi ba sinabi sa iyo ng mga misyonero ang tungkol sa isang HESUS na naparito upang iligtas ka?" Dapat ay nakita ninyo ang mga tao na tumitingin sa isa't isa nang sabihin Ko iyan. Pagkatapos, nang tama ang sagot nila ay nagpatuloy ako at sinabi, "Ngunit binasa ba sa inyo ng mga misyonero ang Aklat na ito (itinaas ko ang aking Bibliya para makita

nila) na ang mismong Hesus na ito ay isang makapangyarihang manggagamot, at na nabubuhay sa Kanyang mga tao hanggang sa Kanyang muling pagparito upang tanggapin sila sa Kanyang sarili? Sinabi ba nila sa iyo na dahil sa parehong Espiritu sa kanila na kay Hesus na magagawa nila ang mga makapangyarihang gawa tulad ng ginawa ni Hesus? Sinabi ba nila sa iyo na maaari kang gumaling, gaya din na maaari kang maligtas? Ilan sa inyo ang gustong makita ang parehong Hesus na ito na bumaba sa gitna natin at gawin ang parehong mga bagay na ginawa Niya noong narito Siya sa lupa matagal ng nakalipas?" Nais nilang lahat iyon. Iyon ay isang bagay na tiyak na napagkasunduan nila.

Pagkatapos ay nagpatuloy ako, "Kung gagawin ni Hesus sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu ang ginawa Niya noong nasa lupa, maniniwala ka ba sa Kanyang Salita, kung gayon?" At narito ang babaeng Mohammedan sa harap ko. Ang Espiritu ay nagsimulang kumilos sa akin.

Sinabi ko sa kanya, "Ngayon, alam mo na hindi kita kilala. Hindi ko masasalita ang iyong wika." Inamin niya iyon. Sinabi ko, "Tungkol sa pagpapagaling sa iyo, alam mo na hindi ko magagawa. Ngunit narinig mo ang mensahe ngayong hapon at naunawaan mo ako." Ang kanyang Indiano na tagasalin ay sumagot pabalik para sa kanya na naintindihan niya, sapagkat nabasa niya ang Bagong Tipan.

Ngayon ang mga Mohammedans ay ninuno si Abraham. Naniniwala sila sa Isang Diyos. Ngunit tinatanggihan nila si Hesus bilang Anak ng Diyos at sa halip ay kinukuha nila si Mohammed bilang Kanyang propeta. Sinasabi nila na si Hesus ay hindi kailanman namatay at muling bumangon. Tinuruan sila na sa pamamagitan ng kanilang mga pari at pinaniniwalaan nila ito.

Sinabi ko, "Ngunit si Hesus ay namatay at muling bumangon. Ipinadala Niya ang Kanyang Espiritu pabalik sa iglesia. Ang Espiritu na nasa Kanya ay ang parehong Espiritu nasa iglesia ngayon at Ito ay maaaring at magbubunga ng ginawa ni Hesus.

Sinabi niya sa Juan 5:19,

"Ang Anak ay walang magagawa sa Kanyang sarili, kundi ang nakikita Niya na ginagawa ng Ama: sapagka't anong mga bagay na kaniyang ginagawa, gayon din naman ito ang gumagawa ng Anak."

Ngayon, kung si Hesus ay darating at ihayag sa akin kung ano ang iyong problema o kung ano ang narito ka para sa—kung masasabi Niya sa akin kung ano ang iyong nakaraan, tiyak na maaari kang maniwala para sa hinaharap?

Sinabi niya sa pamamagitan ng kanyang tagasalin, "Oo, gagawin ko."

Sinabi ko, "Kung gayon, maaaring gawin Niya ito."

Ang mga Mohammedans ay nanonood nang mainam. Lahat sila ay nakahilig sa unahan upang makita kung ano ang mangyayari.

Pagkatapos ay nagsalita ang Banal na Espiritu, "Ang iyong asawa ay isang mababa, mabigat na lalaki, na may itim na bigote. Mayroon kang dalawang anak. Ikaw ay nasa mga doktor mga tatlong araw na ang nakakaraan at binigyan ka niya ng pagsusuri. Mayroon kang isang tumor sa sinapupunan."

Siya yumuko ang kanyang ulo at sinabi, "Iyan ay totoo."

Tinanong ko siya, "Paano ka dumating sa akin, isang Kristiyano? Bakit hindi ka pumunta sa iyong propeta sa Mohammedan?"

Sinabi niya, "Sa palagay ko matutulungan mo ako."

Sabi ko, "Hindi kita matutulungan, ngunit kung tatanggapin mo si Hesukristo bilang iyong Tagapagligtas, Siya na narito ngayon, at nakakaalam ng lahat tungkol sa iyo, tutulungan Niya ikaw."

Sabi niya, "Tinatanggap ko si Hesus bilang aking Tagapagligtas." Ginawa nyan. Siya ay gumaling at humigit-kumulang sampung libong Mohammedans ang lumapit kay Kristo sa araw na iyon dahil ang Ebanghelyo ay ipinangaral sa parehong Salita at kapangyarihan. Hindi kailanman sinabi ng Diyos sa isang tao na gumawa ng tatlumpung taon at wala nang anihin. Ibinigay niya sa atin ang bukas na pintuan ng Salita at kapangyarihan at iyon ang dapat nating gamitin. Iyan ang nagbigay kay Pablo ng kanyang dakila at mabisang ministryo. I Mga Taga Corinto 2:4, "At ang aking pananalita at ang aking pangangaral ay hindi sa nakakaakit na mga salita ng karunungan ng tao, kundi sa pagpapakita ng Espiritu at ng kapangyarihan."

Makinig sa akin ngayon. Habang nasa parehong paglalakbay na ito, habang sumasakay ako ng eroplano sa New Salisbury, Rhodesia, nakita ko ang isang partido ng apat na may mga pasaporte ng Amerika. Nagpunta ako sa kanila at sinabing, "Kumusta kayo, nakikita kong mayroon kayong mga pasaporte ng Amerika. Naglalakbay ba kayo sa alinman lugar?"

Sinagot ako ng binata, "Hindi, lahat tayo ay mga misyonero rito."

"Napakaganda," sagot ko. "Sa iyong mga sarili ba o nagtatrabaho ka sa ilang organisasyon?"

"Kami ay Metodista. Galing kami kay Wilmore, Kentucky," sabi niya.

"Buweno, halos nasa bakuran ko iyon," sagot ko.

"Hindi ba ikaw ang Kapatid na Branham na nanggaling mula sa ganoong paraan, hindi ba?"

Sinabi ko, "Oo, tama iyan." Na gumaling sa kanya. Hindi niya sasabihin ang isa pang bagay—at ang paraan niya at ang tatlong batang babae ay tumingin lamang pabalik-balik sa isa't isa. Kaya sinabi ko, "Isang sandali lang anak, nais kong makipag-usap sa inyong lahat tungkol sa ilang mga alituntunin, nalalaman ko na tayong lahat ay mga Kristiyano at narito para sa isang dakila na layunin. Ngayon sasabihin mong dalawang taon na kayong apat dito. Maaari mo bang sabihin sa Pangalan ni Hesus na maaari mong ilagay ang iyong daliri sa isang kaluluwa na alam mo na lumapit sa Panginoon?" Hindi nila magawa ito.

"Ayaw kong saktan ang damdamin ninyo mga kabataang babae," sabi ko, "ngunit lahat kayo ay nararapat na makauwi sa pagtulong sa inyong mga ina sa mga pinggan. Wala kang anumang gawain sa larangan maliban kung mapuspos ka ng Espiritu Santo at mangaral ng tunay na Ebanghelyo sa pagpapakita ng kapangyarihan ng Espiritu Santo. Kung hindi mo nakikita ang mga resulta na sinabi ni Hesus na makikita mo, ito ay dahil hindi mo ipinangangaral ang tunay na Ebanghelyo.

Hayaan akong pumunta sa isang hakbang at ipakita sa iyo kung paano ang mga bagay ay maaaring maging sa larangan ng misyon. Hindi ko sinasabing ganito ang lahat, ngunit natatakot ako ng sobra nito. Habang ako ay nasa parehong paglalakbay at paglilibot sa Durban kasama ang alkalde, nakita ko ang isang katutubong may palatantaan sa kanyang leeg at siya ay nag-iimpake ng isang idolo. Tinanong ko ang aking kaibigan kung ano ang palatandaan na iyon at sinabi niya na kapag ang isang katutubong yumakap sa Kristiyanismo ay naglagay sila ng isang palatandann sa kanya. Tiyak na nagulat ako, sapagkat narito ang isang tao na tumatawag sa kanyang sarili na isang Kristiyano at nagdadala ng idolo na iyon, kaya tinanong ko kung paano iyon.

Sinabi niya, "Maaari akong magsalita ng kanyang wika. Pumunta tayo at kausapin siya."

Kaya nagpunta kami at ang alkalde ay kumilos bilang aking tagasalin. Tinanong ko ang katutubong kung siya ay isang Kristiyano. Kinumpirma niya na tiyak na siya ay isang Kristiyano. Pagkatapos ay tinanong ko kung bakit dinala niya ang idolo kung siya ay isang Kristiyano. Sumagot siya na ito ay isang idolo na dinala ng kanyang ama at iniwan niya ito sa kanya. Nang sabihin ko sa kanya na walang Kristiyano ang dapat magdala ng mga idolo at sumagot siya na ang idolo na ito ay malaking kapakinabangan sa kanyang ama. Nagtataka akong malaman kung paano, at sinabi niya na isang araw ang kanyang ama ay na-stalked ng isang leon, kaya nagtayo siya ng apoy at nagsalita sa idolo sa paraang itinuro siya ng albularyo. Ang leon ay umalis. Ipinaalam ko sa kanya na ang apoy ang nagbugaw sa leon at sa apoy ay nakakatakot ang lahat ng mga mababangis na hayop. Hindi ko malilimutan ang kanyang tugon. Sinabi niya, "Buweno, ganito ang paraan, kung nabigo si Amoyah (ang Espiritu), kung gayon ang idolo na ito ay hindi."

(Ang isang detalyadong salaysay ng kampanya sa Africa ay matatagpuan sa aklat na, "Isang Propeta ay Bumisita sa Africa.")

Iyan ay halos lahat ng lakas na mayroon ang mga Kristiyanong karamihan dahil ang Salita ay hindi dinala sa kanila ng orihinal na bukas na pintuan ng Pentekostes.

Ngayon muli naten tunghayang ang pagbubukas ng misyon na pintuan ng Philadelphian na Kapanahunan. Wala itong bukas na pintuan ng kapangyarihan na nararapat na mayroon ito. Pansinin sa parehong talata Binanggit Niya ang bukas na pintuan ito. Sabi niya, "Mayroon kang kakaunting lakas". Tama iyon. Ang KAPANGYARIHAN ng Espiritu ay nawawala sa kapanahunan iyon. Ang Salita ay mainam na ipinangaral. Nagagawang mainam nitong maging matalino ang mga kaluluwa tungo sa kaligtasan. Ngunit ang dakilang kapangyarihan ng Diyos na nagpakita ng Kanyang makapangyarihang mga gawa, na nalantad ng Kanyang bisig alang-alang sa Kanyang sarili ay nawawala maliban sa mga nakakalat na grupo. Gayunpaman, purihin ang Diyos, ito ay lumalago at lumaki kaysa sa kung ano ang mayroon sila sa Repormasyon.

Sa panahong ito lumabas ang taong madalas nating tinatawag na ama ng mga misyon. Si William Carey, isang magsapatos sa nayon, na nagpastor sa Partikular na Bautismo na Iglesia sa Moulton, England, ay lubos na pinukaw ang mga tao sa pamamagitan ng patuloy na pangangaral, "kung ang utos na ibinigay sa mga Apostol na turuan ang lahat ng bansa ay hindi obligado sa lahat ng susunod na mga ministro hanggang sa katapusan ng mundo, na nakikita na ang kalakip na pangako ay may katumbas na lawak." Siya ay nilabanang mga Calvinista na napunta sa sukduhan ng doktrina ng pagpili sa

paniniwalang ang lahat ng maliligtas AY maliligtas at ang gawaing misyonero ay labag sa gawain ng Espiritu. Ngunit tinulungan ni Andrew Fuller si Gg. Carey sa pamamagitan ng kanyang pangangaral at pagpapalaki ng pondo. Ganito ang kanilang epekto na nabuo ang isang lipunan upang maikalat ang Ebanghelyo sa lahat ng mga bansa, noong 1792. Ipinadala ng lipunang ito si Carey na hudyat na pinagpala ng Diyos sa paglalapit ng mga kaluluwa sa India. Noong 1795 isang napukaw na Kristiyanismo ang bumuo ng London Misyonaryo na Samahan na alam nating nakalikom ng milyun-milyong libra, at nagpadala ng libu-libong mga misyonero sa paglipas ng mga taon upang maisakatuparan ang mga hangarin ng Panginoon. Ang Espiritu ng Diyos ay gumagalaw at ang "Ibang Tupa" ay maaaring maging sigaw ng puso ng mga taimtim na mananampalataya.

"Itinakda ko sa harap mo ang isang bukas na pintuan." Gusto kong tingnan muli ang mga salitang ito. Sa pagkakataong ito, bagama't hindi Ko sila ihiwalay sa mga misyon, dadalhin Ko kayo sa isang kaisipang nagdadala ng kalaliman sa huling kapanahunan. Tulad ng sinabi ko na, ang kapanahunan na ito ay natutunaw sa huling kapanahunan. Sa panahong ito sinabi ni Jesus, "Ako ay madaling pumarito" (talata 11), at sa huling kapanahunan ay "tatapusin Niya ang gawain at paikliin ito sa katuwiran; sapagkat isang maikling gawain ang gagawin ng Panginoon sa lupa." Mga Taga Roma 9:28. Pansinin kung paano napupunta ang talatang ito ng Apocalipsis 3:8 - "bukas na pintuan — kaunting lakas, Salita, Pangalan." Ang bukas na pinto ay may kinalaman sa lahat ng tatlo. Ngayon ano ang ipinahihiwatig ng pintuan?

Sa Juan 10:7, sinasabi nito,

"Nang magkagayo'y sinabi muli sa kanila ni Hesus, Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, AKO ANG PINTUAN NG TUPA."

Tama iyan: 'AKO NGA' ANG pintuan ng mga tupa. Ngayon ito ay hindi lamang isang kakaibang ekspresyon. Ganito talaga. Pansinin sa Juan 10 nang ibigay ni Hesus ang talinghagang ito, tinawag Niya ang Kanyang sarili na pastol. Pagkatapos ay tinawag Niya ang Kanyang sarili na pintuan. At iyan ang pastol sa mga tupa. Siya talaga ang kanilang pintuan.

Noong tapos na ako sa Silangan nakita ko na sa gabi ay titipunin ng pastol ang lahat ng kanyang mga tupa. Ilalagay niya sila sa kulungan. Pagkatapos ay bibilangin niya ang mga ito. Nang masiguro niyang nakapasok na silang lahat, hihiga siya sa bukas na pintuan ng kulungan at literal na magiging pintuan ng kulungan. Walang makakapasok o Imakakalabas maliban sa kanya. Siya ang pintuan. Kinabukasan habang sumasakay ako kasama ang isang kaibigan sa isang jeep, napansin ko na isang pastol ang nagsimulang akayin ang kanyang kawan sa lungsod. Kaagad ang lahat ng trapiko ay huminto upang ang mga tupa ay dumaan. Ngayon ang mga lungsod sa Silangan ay hindi tulad ng narito sila. Itinatago namin ang lahat ng aming mga kalakal sa loob; ngunit doon, ito ay tulad ng isang malaking merkado ng mga magsasaka na may lahat ng mga ani sa semento para makita at mabili ng mga dumadaan. Naisip ko, "Naku, dito na magsisimula ang kaguluhan. Maghintay hanggang makita ng mga tupang iyon ang lahat ng pagkaing iyon doon." Ngunit habang nagpatuloy ang pastol, ang mga tupang iyon ay sumunod lamang sa eksaktong bawat hakbang. Titingnan nila ang lahat ng mga kalakal na iyon, ngunit hindi isang tupa ang humipo ng isang bagay. Naku, kung alam ko lang sana ang kanilang lenggwahe, ako na mismo ang nagpahinto ng traffic at nangaral sa kanila ng isang sermon ayon sa aking nakita.

Kapag ikaw ay mga tupa na kabilang sa Dakilang Pastol, sumunod ka sa bawat isa sa Kanyang mga hakbang, tulad ng ginawa ng mga tupang iyon. Hindi ka matutukso na tumalikod para sa ilang malaking bulaklak ng isang simbahan, o makinig sa tinig ng ilang D.D. o Ph.D. o L.L.D., ngunit mananatili ka sa Pastol. Sinasabi ng Bibliya na kilala ng mga tupa ang Kanyang tinig at sila ay sumusunod sa KANYA, ngunit ang tinig ng isang estranghero ay magiging dahilan upang sila ay tumakas at tumakbo sa kanilang tunay na Pastol. Purihin ang Diyos.

Pero hindi lang iyon lahat ang nakita at natutunan ko doon. Isang araw naisip ko na may nakita akong mga lalaki sa bukirin na nagpapastol ng iba't ibang uri ng hayop. Ang isang tao ay nag-aalaga ng ilang mga baboy, ang isa pa ay ilang mga kambing, ang isa pa ay ilang mga kamelyo, isa pa ang ilang mga mula, atbp. Kaya tinanong ko ang isang kaibigan na nanirahan doon, kung ano ang tinatawag nilang mga lalaking iyon. "O," sagot niya, "sila ay mga pastol."

Hindi ko maaaring tanggapin iyon. Sinabi ko, "Hindi mo ibig sabihin na sila ay LAHAT ay mga pastol. Ang mga pastol ay nagpapastol lamang ng mga tupa, hindi ba?"

"Hindi," sabi niya, "ang isang pastol ay isang tagapag-alaga o tagapakain, kaya ang sinumang nagpapakain ng mga hayop ay isang pastol."

Bueno, iyon ay nagulats sa akin. Ngunit napansin ko ang pagkakaiba sa pagitan ng mga tagapag-alaga at ng mga nag-alaga sa mga tupa. Pagsapit ng gabi ang lahat ng iba kundi ang pastol ng mga tupa ay iniwan ang kanyang mga hayop sa bukirin at umuuwi. Kinuha ng pastol ang kaniyang mga tupa kasama niya, at inilagay sila sa kulungan at pagkatapos ay hihiga at naging pintuan ng mga tupa. O,

purihin ang Diyos, hindi tayo iniwan ng ating Pastol o pinabayaan tayo. Kapag dumating ang gabi gusto ko na nasa Kanyang kulungan. Gusto kong nasa kanyang pangangalaga.

Ngayon, makikita natin na SI HESUS ANG PINTO. Siya ang pintuan ng mga tupa. At pansinin na ang tinutukoy nito ngayon ay ang PAGBUKAS NG PINTO. Ano iyon kundi isang paghahayag Niya? At ang Pahayag na iyon ay nagbubukas upang magdala sa atin ng Lakas, upang liwanagin ang Salita at luwalhatiin ang Kanyang Pangalan. Ito ay sa gitna ng dalawang huling kapanahunan na ang Apocalipsis ng Diyos ni Hesukristo ay namumulaklak sa harap natin. Oo, alam natin na Siya ay Diyos. Paano pa Siya magiging ating Tagapagligtas? Ngunit upang malaman na Siya ay TANGING DIYOS, O DIYOS LAMANG, na Siya ang Alpha at ang Omega, na itong "Si Hesus ay KAPWA PANGINOON AT CRISTO—GINAWA SIYA PANGINOONG HESUKRISTO, ANG AMA, ANG ANAK AT ESPIRITU SANTO, LAHAT NG ISANG TAO. —na nawala mula pa noong unang mga kapanahunan ng simbahan, ngunit ngayon ay nakikita na natin itong muli. Ang paghahayag ng KUNG SINO SIYA ay bumalik. Tunay na ang Panguluhang Diyos ay hindi isang tatlong taong Diyos na may isang pagkatao, sapagkat kinakailangan ang pagkatao upang gumawa ng isang tao. Kung mayroong ISANG personalidad, mayroon lamang isang tao. Ngunit sila na naniniwala sa tatlong persona ay may tatlong diyos na Panguluhang Diyos at nagkasala ng paglabag sa unang utos.

Ngunit ang paghahayag ng Panguluhang Diyos ay bumalik. Ngayon ang tunay na iglesia ay maaaring bumuo ng lakas muli. Matapos ang lahat ng oras na ito alam niya sa wakas Sino ang kanyang Panginoon. Muli tayong NAGBABAUTISMO SA PANGALAN NG PANGINOON HESUSKRISTO tulad ng ginawa nila noong Pentecostes.

Hayaan mong sabihin ko sa iyo ang isang bigay-Diyos na panaginip na mayroon ako tungkol sa bautismo ng tatlong-isang beses. Ito ay hindi isang pangitain, ngunit isang panaginip. Alam mo, sigurado ako, na ang isa sa mga pagpapala sa kapanahunan ng iglesia ay ang makatanggap ng mga panaginip sa pamamagitan ng Espiritu Santo, tulad ng isang tao na maaaring makatanggap ng mga pangitain. Ito ay tungkol sa 3 a.m. sa isang Sabado ng umaga. Bumangon lang ako upang painumin si Joseph ng tubig. Nang humiga ako ay natulog kaagad at nanaginip ng panaginip na ito. Nakita ako ng isang lalaki na dapat kong ama. Isa siyang dakilang malaking matipunong lalaki. May nakita din akong babae na dapat ay nanay ko, pero hindi siya kamukha, pati na ang lalaki ay hindi kamukha ng tatay ko. Napakasama ng lalaking ito sa kanyang asawa. Mayroon siyang malaking klab na may tatlong sulok ito. Alam mo kapag kumuha ka ng troso at inilagay ito sa dulo at tinamaan ito ng palakol, ito ay gumagawa ng tatlong sulok na parang kalso na piraso ng panggatong na kahoy. Ito ay tulad nun. Kukunin niya ang klab na ito at hahampasin ang kanyang asawa, at pabagsakin siya. Habang siya ay nakahiga doon na umiiyak, siya ay palakad-lakad na nakaumbok ang kanyang dibdib at sa kanyang mukha ay may pagmamayabang, mayabang na tingin na tila siya ay may malaking pagmamayabang at kasiyahan sa pambubugbog sa isang kaawa-awang maliit na babae. Sa bawat oras na siya sisubukan tumayo siya ay tatamaan sa kanya. Hindi ko nagustuhan ang ginagawa niya, ngunit habang iniisip kong pigilan siya, naisip ko, "Hindi ko kayang harapin ang lalaking iyon—napakalaki niya. Tapos siya daw ang tatay ko." Pero sa loob-loob ko alam kong hindi ko siya ama, at alam kong walang karapatang tratuhin ng ganoon ang isang babae. Lumapit ako at hinawakan siya sa kwelyo at inikot siya at sinabing, "Wala kang karapatang hampasin siya." At nang sabihin ko na lumaki ang aking mga kalamnan at nagmukhang higante ako. Nakita sila ng lalaki at pagkatapos ay natakot siya sa akin. Sinabi ko, "Hampasin mo siya muli at haharapin mo ako." Nag-alinlangan siyang hampasin muli siya, at pagkatapos ay iniwanan ako ng panaginip.

Nagising ako kaagad pagkatapos ng panaginip. Naisip ko, kung gaano kakaiba iyon. Nagtaka ako kung bakit ko napanaginipan ang babaeng iyon, nang biglang dumating Siya, at ang presensya ng Diyos ay nalaman ko at ang interpretasyon ng panaginip ay nagmula sa Kanya. (Ngayon alam na ninyong mga tao na hindi ko lang bigyan kahulugan nang eksakto ang inyong mga panaginip; ngunit marami, maraming beses, sinabi ko sa inyo kung ano ang inyong napanaginipan upang hindi mo na kailangang sabihin sa akin.) Ang babae ay kumakatawan sa simbahan ng mundo ngayon. Pinanganak ako mismo sa gulo na ito —ang gulo na kinaroroonan niya. Siya ay dapat na maging isang uri ng ina (siya ang ina ng mga patutot). Ang kanyang asawa ay ang mga denominasyon na namamahala sa kanya. Ang tatlong sulok na lugar ay huwad na bautismo ng tatlong-isa sa isang trinidad. Sa tuwing nagsisimula siyang bumangon (ibig sabihin, ang mga kongregasyon ay nagsimulang tumanggap ng katotohanan) muli niya itong itataboy sa maling doktrinang iyon. Napakalaki niya kaya natatakot ako sa kanya noong una, ngunit nang dumating ako laban sa kanya natagpuan ko na mayroon akong mahusay at makapangyarihang kalamnan. Sila ay KALAMNAN NG PANANAMPALATAYA. Ang kinahinatnan ng panaginip ay na, "dahil ang Diyos ay kasama ko, at maaaring magbigay sa akin ng ganoong lakas, kung gayon hayaan akong tumayo para sa kanya laban sa denominasyonal na kapangyarihan ng mundo at patigilin siya sa paghampas sa kanya."

Ngayon hindi ko sinusubukan na bumuo ng isang doktrina sa isang panaginip. Hindi rin ako sinusubukan na patunayan ang anumang doktrina na pinaninindigan ko sa pamamagitan ng isang panaginip. Ang pagkakaisa ng Panguluhang Diyos ay ang lahat ng daan ay mula sa Genesis 1:1 hanggang Apocalipsis 22:21. Ngunit ang mga tao ay nabulag ng isang di-makakasulatang dogma ng isang trinidad, at ang dogma na iyon ay lubos na tinatanggap ng lahat na ang pagsisikap na makita ang isang "Isang

Diyos na Persona” ay lahat ngunit imposible. Kung hindi nakikita ng mga tao ang KATOTOHANAN ng Panguluhang Diyos, ngunit nilalabanan ito; hindi na nila makikita ang iba pang katotohanan dahil ang PAHAYAG AY SI HESUKRISTO SA KANYANG IGLESIA AT ANG KANYANG MGA GAWA SA GITNA NG IGLESIA SA PITONG KAPANAHUNAN. Nakuha nyo ba iyon? Ngayon sigurado akong nauunawaan ninyo.

“Mayroon kang kaunting lakas, at iningatan mo ang Aking Salita at hindi itinanggi ang Aking Pangalan.” Ngayon nabanggit na natin kung paano bumabalik ang lakas. Ito ay. Ang kapangyarihan ng pag-uusisa ay nawala. Iniwan ng mga tao ang kanilang mga lupain ng tahanan at humingi ng kalayaan sa pagsamba. Ang pamatok ng herarkiya ay nasira. Napag-alaman ng mga pamahalaan na tuso na huwag manaig ang isang bahagi laban sa isa pa. Sa katunayan, ang mainam na kahulugan ngunit hindi maganda ang pinamunuan ng mga tao ay handang makipagdigma upang ipagtanggol ang kanilang mga karapatan pangrelihiyon. Marahil ang pinakadakilang pagpapakita ng lakas ng relihiyon sa panahong ito ay ang katotohanan, na kahit na bumagsak ang France sa rebolusyon, ang dakilang Wesleyan na muling pagbabangon ay nagpanatiling malayo sa rebolusyon mula sa Great Britain at nagligtas sa kanya upang maging instrumento sa kamay ng Diyos sa loob ng maraming maluwalhating taon.

Ang pangangaral ng Salita ay hindi kailanman mas dakila. Habang itinataas ni Satanas ang kanyang sangkawan ng mga malayang nag-iisip, habang ang mga nagpasimula ng komunismo ay bumangon, habang ang mga liberal na teologo ay nagpapalaganap ng kanilang maruruming kalakal, ang Diyos ay nagbangon ng makapangyarihang mga mandirigma ng pananampalataya, at ang pinakadakilang mga gawa ng Kristiyanong panitikan at pagtuturo at pangangaral ay nagmula sa panahong ito. Hindi kailanman naitugma ang mga mangangaral at guro nito at hindi kailanman sila magiging. Ang Spurgeons, Parkers, McClarens, ang Edwards, Bunyans, Meullers, Brainards, Barnes, Bishops, lahat ay nagmula sa panahong ito. Nangaral sila, nagturo at sumulat ng Salita. Niluwalhati nila ang Kanyang Pangalan. Ang Paghuhukom ng Huwad na Hudyo

Ang Paghuhukom ng Huwad na Hudyo

Apocalipsis 3:9.

“Masdan, gagawin ko sila sa sinagoga ni Satanas, na nagsasabing sila ay mga Judio, at hindi, kundi nagsisinungaling; narito, gagawin ko silang pumarito at sumamba sa harap ng iyong mga paa, at upang malaman na inibig kita.”

Ngayon ay maaari nating tandaan kaagad na ang problemang ito ng huwad na Hudyo o mga huwad na mananampalataya ay mayroon na sa ikalawang kapanahunan. Ang mga ito na maling tumawag sa kanilang sarili na mga Hudyo ay lumitaw kaagad pagkatapos ng unang pagbuhos ng unang kapanahunan, at ngayon sila ay muling lumitaw sa ikalawang kapanahunan pagkatapos ng repormasyon. Ito ay mahirap na maging isang aksidente. Sa katunayan, ito ay hindi isang aksidente. Ito ay isang prinsipyo ni Satanas. Ang prinsipyong iyon ay ang pag-oorganisa at pag-angkin ng pagka-orihinal at samakatuwid ay may karapatan sa mga espesyal na karapatan at pribilehiyo. Hayaan mo akong ipakita sa iyo. Bumalik doon sa Kapanahunan ng Smyrnaean ang mga taong ito ay nagsinungaling at sinabi na sila ay talagang mga Hudyo (o mga mananampalataya) kung sila tahasan hindi. Sila ay sinagoga ni Satanas. Sila ang organisadong pulutong ni Satanas, dahil sa panahong iyon nakita natin ang pagsisimula ng mga tao sa ministeryo na nangunguna sa kanilang mga kapatid na naglilingkod nang hindi nararapat. (Itinatag ang mga obispo sa mga distrito, higit sa mga matatanda sa pananampalataya). Ang susunod na nakita namin ay na sa ikatlong kapanahunan may tiyak na isang lugar na tinatawag na “upuan ni Satanas”. Ang kapanahunan iyon ay nagbigay sa atin ng simbahan at estado ng kasal. Sa kapangyarihan ng estado sa likod niya ang simbahan ay literal na hindi magagapi.

Ngunit sinira ng Diyos ang hawak na iyon sa kabila ng kapangyarihan ng estado at ang repormasyon ay nagdulot ng malaking liwanag. Ngunit ano ang nangyari? Ang mga Lutheran ay nag-organisa at sumali sa estado at muli nating nakikita ang sinagoga ni Satanas na ipinakita sa ika-anim na kapanahunan na ito. Ngayon siyempre ang pangkat ng sinagoga na ito ay hindi sasabihin na sila ay kay Satanas. Hindi ginoo. Sinasabi nila na sila ay sa Diyos. Ngunit nagsisinungaling sila. Sapagka't siya na isang tunay na Hudyo (iyon ang inaangkin nila) ay isa na Hudyo sa loob - sa Espiritu. Kaya kung sila ay mga huwad na Hudyo nangangahulugan ito na sila ay tulad ng sabi ni Judas 19, “pagkakaroon ng HINDI Espiritu”. Ang mga anak ng Diyos ay ipinanganak ng Espiritu. Ang mga ito ay walang Espiritu at samakatuwid ay HINDI sila mga anak ng Diyos gaano man sila karubdob na tumutol at hanggang saan ang kanilang pagsisikap na patunayan na sila nga. Sila ay PATAY. Sila ay mga anak ng organisasyon, at nawawala ang totoong bunga. Sila ay itinatag sa kanilang sariling mga kredo, dogma at doktrina at ang katotohanan ay wala sa kanila dahil kinuha nila ang kanilang sariling mga payo kaysa sa Salita ng Diyos.

Hayaan akong ipakita sa iyo kung ano ang sinusubukan kong ituro ang lahat tungkol sa dalawang puno ng ubas na nagmula sa dalawang magkakaibang espiritu. Kunin ang halimbawa nina Jesus at Judas sa oras na ito. Si Hesus ang Anak ng Diyos. Si Hudus ay anak ng kapahamakan. Ang Diyos ay pumasok kay Hesus. Pumasok si Satanas kay Hudus.

Si Hesus ay nagkaroon ng isang buong ministryo ng Espiritu Santo

"Kung paanong pinahiran ng Dios si Hesus na taga Nazaret ng Espiritu Santo at ng kapangyarihan: Na naglilibot na gumagawa ng mabuti, at nagpapagaling sa lahat ng inaapi ng diyablo; sapagka't ang Dios ay sumasa Kaniya.

Mga Gawa 10:38. Sinasabi nito

"Sapagka't siya (Hudas) ay binilang sa amin, at nakuha ang BAHAGI ng ministryong ito,"

Mga Gawa 1:17. Mateo 10:1,

"At nang tawagin Niya sa Kanya ang Kanyang labindalawang disipulo, binigyan Niya sila ng kapangyarihan laban sa mga karumaldumal na espiritu, upang palayasin sila, at pagalingin ang lahat ng uri ng karamdaman at lahat ng uri ng sakit."

Ang espiritu na kay Hudas ay sumama mismo sa pamamagitan ng ministryo ni Hesus. Pagkatapos ay pareho silang dumating sa krus. Si Hesus ay ibinitin sa krus, masayang ibinibigay ang Kanyang Buhay para sa mga makasalanan at tinagubilin ang Kanyang Espiritu sa Diyos. Ang Kanyang Espiritu ay pumaroon sa Diyos at pagkatapos ay ibinuhos sa iglesia sa Pentekostes. Ngunit si Hudas ay nagbigti ng kanyang sarili at ang kanyang espiritu ay bumalik kay Satanas, ngunit pagkatapos ng Pentekostes ang parehong espiritu na kay Hudas ay bumalik sa huwad na puno ng ubas na tumutubo mismo kasama ng tunay na puno ng ubas. Ngunit pansinin, ang espiritu ni Hudas ay hindi kailanman pumaroon sa Pentekostes. Hindi ito tumaas upang tanggapin ang Banal na Espiritu. Hindi ito maaaring. Subalit para saan ang tinungo ng Espiritu ni Hudas? Pinuntahan nito ang bag ng ginto. Gaano nito kamahal ang salapi. Nagmamahal pa rin ito ng salapi. Kung ito ay nagpapatuloy sa Pangalan ni Hesus na gumagawa ng mga makapangyarihang bagay at nagdaraos ng mga dakilang pagpupulong, mas kumikita pa rin ito ng pera at mga gusali, at edukasyon at lahat ng bagay na may materyal na konsepto. Panoorin lamang ang espiritu na nasa kanila at huwag malinlang. Nagparoon si Hudas bilang isa sa labindalawa at gumawa din siya ng mga himala. Ngunit HINDI niya taglay ang Espiritu ng Diyos bilang kanyang sarili. Siya ay nagkaroon ng isang ministryo. Hindi siya kailanman nakarating sa Pentekostes dahil hindi siya tunay na binhi. Hindi siya tunay na anak ng Diyos. Hindi ginoo. At ito ang ganoong paraan ngayon sa sinagoga ni Satanas. Huwag paloko. Hindi ka malililang kung ikaw ay sa mga hinirang. Sinabi ni Jesus na hindi ka malililang.

Oo, sinasabi ng mga taong ito na sila ay mga Kristiyano ngunit hindi sila.

"Aking paparito sila at sambahin sa harap ng iyong mga paa, at upang malaman na iniibig kita."

I Mga Taga Corinto 6:2,

"Hindi ba ninyo nalalaman na hahatulan ng mga banal ang sanglibutan?"

Hindi lamang magkakaroon ng labindalawang apostol sa labindalawang trono na hinuhusgahan ang labindalawang tribo ng Israel kundi ang mga banal, gayundin, ay hahatulan ang sanlibutan. Iyon ay kapag ang mga nag-aangkin na kabilang sa Diyos at inaangkin na mahal sila ng Diyos ay malalaman kung sino mismo ang anak ng Diyos at sino ang minamahal ng Anak. Oo, darating ang araw na iyon kapag ito ay gawin na maihayag. Ang mga ito na ngayon ay namamahala sa sanlibutan sa isang sukat, at na sa huling kapanahunan ay magtatayo ng isang imahe sa halimaw kung saan sila ay aktuwal na mamamahala sa mundo, balang araw ay magpapakumbaba kapag si Jesus ay dumating kasama ang Kanyang mga banal upang hatulan ang sanlibutan sa katuwiran. Iyan ay mismo kung ano ang nakita natin sa Mateo 25 noong "Lahat" ang mga naiwanan sa unang muling pagkabuhay ay tatayo sa harap ng Hukom at ng Kanyang nobya.

Ang Parangal At Ang Pangako

Apocalipsis 3:10,

"Dahil iningatan mo ang salita ng Aking pagtitiis, iingatan Ko rin kayo mula sa oras ng tukso, na darating sa buong sanlibutan, upang subukan ang mga nananahan sa lupa."

Ano ang ibig Niya sa "salita ng Kanyang pagtitiis?" Mga Hebreo 6:13-15. "Sapagka't nang mangako ang Dios kay Abraham, sapagka't hindi Siya maaaring manumpa nang higit pa, Siya ay sumumpa sa pamamagitan ng Kanyang Sarili, na sinasabi, Tunay na pagpapala ay pagpapalain kita, at pagpaparami ako ay magpaparami sa iyo. At kaya, pagkatapos niyang matiyagang magtiis, natamo niya ang pangako." Nakikita mo na ang Espiritu ay nagsasalita tungkol sa Salita ng Diyos na ibinigay sa atin. Upang maghintay para sa katuparan ng Salitang iyon ay nangangailangan ng pasensya kahit na tulad ng ginawa nito sa kaso ni Abraham. Siya ay nagtitiis tulad ng nakikita sa Kanya na Siyang hindi nakikita. Siya ay matiyaga at kung gayon ang Salita sa katapusan ay natupad. Ito ang paraan ng pagtuturo ng Diyos sa Kanyang mga tao ng pagtitiis. Aba, kung tinupad Niya ang Kanyang Salita sa pisikal na mga pagpapakita

sa mismong sandaling nanalangin ka, hindi ka kailanman matututo ng pasensya, ngunit magiging mas mainipin sa buhay. Hayaan mong ipakita ko sa iyo ang katotohanang ito nang mas ganap na nakasaad.

Mga Hebreo 11:17,

"Sa pananampalataya si Abraham, nang siya'y subukin, ay inialay si Isaac: at ang tumanggap ng mga pangako (ang Salita ng Dios) ay naghandog ng kaniyang bugtong na anak."

Nariyan: Sinubukan si Abraham PAGKATAPOS niyang matanggap ang Salita ng Pangako. Iniisip ng karamihan na sa sandaling manalangin tayo sa Pangalan ni Hesus sa mabubuting pangako ng Diyos na hindi maaaring magkaroon ng pagsubok. Ngunit dito sinasabi nito na si Abraham ay sinubukan matapos niyang matanggap ang pangako.

Iyon ay eksaktong tama ayon sa Salmista na tumutukoy kay Jose, 105:19,

"Hanggang sa oras na dumating ang kaniyang salita: sinubukan siya ng Salita ng Panginoon."

Binibigyan tayo ng Diyos ng labis na dakila at mahalagang mga pangako. Nangako siya na tutuparin ang mga ito. gagawin Niya. Ngunit mula sa oras na tayo ay nanalangin hanggang sa oras na nakuha natin ang sagot dapat tayong matutong tumanggap ng pasensya sa ating mga kaluluwa dahil sa pasensya lamang tayo nagtataglay ng buhay. Nawa'y tulungan tayo ng Diyos na matutuhan ang araling ito kahit alam natin na natututo ang mga tao ng ika-anim na kapanahunan na ito. Binabasa natin ang kasaysayan ng buhay ng mga dakilang Kristiyanong ito; Anong kaibahan ang nakikita natin sa pagitan ng kanilang buhay at ng buhay natin dahil sila ay napakatiyaga at tahimik, at ngayon tayong lahat ay nadaig sa sobrang pagkainip at pagmamadali.

Sinabi pa Niya sa kanila, "Dahil kinuha mo ang aking Salita at ipinamuhay ito at sa gayon ay naging matiyaga, iingatan kita sa oras ng tukso na darating sa mundo, upang subukin ang mga nananahan sa lupa." Ngayon, muli nating nakikita ang pagsasanib ng dalawang kapanahunan; dahil ang pangakong ito ay may kinalaman sa pagtatapos ng panahon ng mga Gentil na nagtatapos sa Dakilang Kapighatian.

"Iingatan kita mula sa oras ng tukso, na darating sa buong sanglibutan, upang subukan ang mga nananahan sa lupa." Ang talatang ito ay hindi isang deklarasyon na ang tunay na iglesia ay papasok at sa pamamagitan ng kapighatian. Kung ibig sabihin sana ay sinabi na. Ngunit sinabi nito, "Iingatan kita mula sa oras ng tukso." Ang tukso na ito ay katulad mismo ng tukso sa Eden. Ito ay magiging isang napakakaakit-akit na panukala na itinakda sa tuwirang pagsalungat sa iniutos na Salita ng Diyos, ngunit mula sa pananaw ng pangangatuwiran ng tao ito ay magiging napaka tama, napakaliwanag at nagbibigay-buhay upang lokohin ang sanlibutan.

Tanging ang mga hinirang ay hindi malililang. Darating ang tukso tulad ng sumusunod. Ang ekumenikal na hakbang na nagsimula sa tila napakaganda at pinagpalang prinsipyo (pagtupad sa panalangin ni Kristo na tayong lahat ay maging isa) ay naging napakalakas sa pulitika kaya't pinipilit niya ang pamahalaan na maging sanhi ng lahat na sumapi sa kanya nang direkta o sa pamamagitan ng pagsunod sa mga prinsipyong pinagtibay sa batas upang walang mga tao na makikilala bilang mga aktwal na simbahan maliban kung sa ilalim ng direkta o hindi direktang dominasyon ng konsehong ito. Ang mga maliliit na grupo ay mawawalan ng mga katibayan, mga pribilehiyo, atbp., hanggang sa mawala sa kanila ang lahat ng ari-arian at espirituwal na mga karapatan sa mga tao.

Halimbawa, sa ngayon maliban kung aprubahan ng lokal na asosasyon ng ministeryal sa marami, kung hindi sa karamihan ng mga lungsod, hindi maaaring umupa ng isang gusali para sa mga serbisyong panrelihiyon. Upang maging mga kapelyan sa mga armadong serbisyo, ospital, atbp., Ngayon ay halos sapilitan na kilalanin bilang katanggap-tanggap sa mga grupo ng trinidad na ekumenikal. Habang tumataas ang presyur na ito, at ito ay, magiging mas mahirap labanan, dahil ang lumaban ay ang pagkawala ng pribilehiyo. At napakaraming matutukso na sumama, dahil pakiramdam nila ay mas mabuting maglingkod sa Diyos sa publiko sa balangkas ng organisasyong ito kaysa hindi maglingkod sa Diyos sa publiko. Ngunit nagkamali sila. Ang maniwala sa kasinungalingan ng diyablo ay maglingkod kay Satanas, kahit na baka gusto mong tawagan siyang Jehova. Ngunit ang mga hinirang ay hindi malililang.

Higit pa rito, ang mga hinirang ay hindi lamang iingatan, ngunit habang ang paglipat na ito ay naging "LARAWAN NA TINATAYO SA HAYOP," ang mga santo ay mawawala sa pag-agaw. At ang munting kasiya-siya, kaakit-akit na kilusang ito na nagsimula sa pagsasama-sama sa Efeso ay magiging halimaw ni Satanas na nagpaparumi at nanlililang sa buong sanlibutan. Sapagkat ang sistema ng simbahan ng Romano Katoliko at ng Protestante sa pagsasama-sama ay makokontrol sa buong kayamanan ng sistema ng mundo at pipilitin ang buong mundo sa relihiyosong bitag nito, o papatayin sila, sa pamamagitan ng pagtanggì sa kanila ng pribilehiyo ng pagbili at pagbebenta kung saan sila ay maghanapbuhay. Ito ay gagawin nang simple, sapagkat ang mga anak na babae ng patutot ay pumaroon pabalik sa kanya.

Samantala, nakuha ng Roma ang halos lahat ng mga probisyon na ginto. Ang mga Hudyo ay may mga bono at lahat ng papel. Sa tamang panahon, sisirain ng patutot ang kasalukuyang sistema ng salapi sa pamamagitan ng pakumpiska sa lahat ng papel, at paghingi ng ginto. Kung walang ginto, ang sistema ay babagsak. Ang mga Hudyo ay mabibitag at papasok sa alyansa, at ang patutot na simbahan ay sasakupin ang buong mundo.

Ang Pangako Sa Kanyang Pagmamay-ari

Apocalipsis 3:11-12,

"Narito, ako'y madaling pumaparito: ingatan mo ang nasa iyo, upang walang sinumang kumuha ng iyong korona.

Ang magtatagumpay ay gagawa ako ng haligi sa templo ng Aking Dios, at hindi na siya lalabas pa: at isusulat ko sa kaniya ang Pangalan ng Aking Dios, at ang pangalan ng bayan ng aking Dios, na bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa aking Dios: isusulat ko sa kaniya ang Aking bagong Pangalan."

Hindi natin kailangang magkomento sa pag-iisip na Siya ay darating nang mabilis. Alam natin na Siya ay dahil tayo ay nasa katapusan ng mga huling araw, hindi ba? Ngunit nagpapatuloy Siya upang sabihin, "Hawakan nang matibay kung ano ang mayroon ka, na walang sinumang tao kumuha ng iyong korona."

Ito ay sa gitna ng isang panahon ng malaking problema na si Hesus ay dumating. At sa Kanyang pagdating ay may pagkabuhay na mag-uli. Marami ang lalabas mula sa alabok at babangon kasama ng mga nabubuhay ngunit naghihintay sa Kanyang pagbabalik. At ang mga ito ay bibigyan ng mga korona. Bakit? Dahil sila ay mga Anak ng Diyos. Sila ay mga hari na kasama Niya. Sila ay naghahari kasama Niya. Iyan ang ibig sabihin ng korona—naghahari at namumuno kasama ang Dakilang Hari, Mismo. Iyan ang pangako sa lahat ng nagdurusa kasama Niya dito sa lupa—sa lahat ng nagtiis nang may pagtitiis na alam nilang gagantimpalaan sila ng Diyos, ang Makatarungang Hukom. Sila na ibinigay ang lahat para sa Kanya at ipinagkatiwala ang lahat sa Kanya ay uupo sa Kanyang trono at makibahagi sa Kanyang maluwalathing kaharian.

Oh, mayroon kaming salita para sa amin lahat sa oras na ito. Ito ay hawakan maige— magtiyaga. Huwag sumuko. Isuot ang buong baluti ng Diyos—gamitin ang bawat sandata na ibinigay Niya sa atin—gamitin ang bawat kaloob na magagamit natin at tumingin sa unahan nang may kagalakan, sapagkat tayo ay puputungan Niya na Hari ng mga Hari at Panginoon ng mga Panginoon.

Ngayon hindi lamang Siya nagbibigay ng mga korona ngunit sinasabi Niya na ang mga ito sa nobya ay gagawing mga haligi sa templo ng Diyos. Ngunit ano ang templo ng Diyos? Binanggit ni Hesus ang Kanyang katawan bilang templo. Ito ay. Ito ang templo ng Diyos. Ngunit ngayon na tayo ay Kanyang katawan, ang tunay na iglesia ay ang templo ng Diyos sa pamamagitan ng Espiritu Santo sa kalooban natin. Ngayon ay gagawin Niya ang mananagumpay na isang haligi sa templong iyon. Ngunit ano ang isang haligi? Ang isang haligi ay talagang bahagi ng pundasyon dahil ito ay humawak sa napakatibay na gusali. Purihin ang Diyos, na naglalagay ng mananagumpay sa mismong mga apostol at mga propeta, sapagkat sinasabi sa Efeso 2:19-22,

"Ngayon nga kayo ay hindi na mga estranghero at mga dayuhan, kundi mga kapwa mamamayan na kasama ng mga banal, at ng sambahayan ng Dios;

At itinayo sa ibabaw ng saligan ng mga apostol at mga propeta, si Hesukristo Mismo na ang pangunahing sulok ng bato;

Na sa kaniya'y ang buong gusali, na nakalapat na mabuti, ay lumalago upang maging isang templong banal sa Panginoon; Na sa kaniya'y itinayo naman kayo upang maging tahanan ng Dios sa Espiritu.

Oo, ang talatang iyon 22 ay nagsasabi na tayo ay itinatayo kasama nila. Lahat ay dumaan sa PINTUAN (Hesus) at bahagi ng katawan o templo na iyon. Ngayon kapag inilagay ng Diyos ang isang tao sa templo bilang isang haligi at ginawa siyang bahagi ng grupo ng pundasyong iyon ano ang Kanyang ginagawa? Binibigyan Nya siya ng kapahayagan ng Salita at ng Kanyang Sarili, sapagkat iyan mismo ang mayroon ang mga apostol at mga propeta. Mateo 16:17. Nandiyan siya sa Salitang iyon. Doon siya nakatayo. Walang makakaalis sa kanya.

Pagnilayan ang salitang iyan, "magtagumpay". Itinanong ni Juan ang tanong na, "Sino siya na nanaig?" at ang sagot ay dumating pabalik, "Ang sumasampalataya na si Hesus ang Kristo." Hindi niya sinasabi na ang mananagumpay ay yaong naniniwala sa 'ISANG' Hesus at sa 'ISANG' Kristo, ngunit naniniwala na si Hesus AY ANG KRISTO—ISANG persona—hindi dalawa. Siya ang nagbabautismo sa Pangalan ng Panginoong Hesukristo.

Pinag-uusapan ng Diyos ang tungkol sa nobya dito. Gusto mo bang makita ang isa pang larawan niya?

Ito ay tapos na sa Apocalipsis 7:4-17,

"At narinig ko ang bilang ng mga natatakan, na isang daan at apat na pu't apat na libo, na natatakan, sa bawa't angkan ng mga anak ni Israel.

Sa angkan ni Juda ay labingdalawang libo ang tinatakan; Sa angkan ni Ruben ay labingdalawang libo; Sa angkan ni Gad ay labingdalawang libo.

Sa tribo ni Aser ay tinatakan labindalawang libo. Sa tribo ni Nephthalim ay nabuklod labindalawang libo. Sa tribo ni Manasses ay tinatakan labindalawang libo.

Sa tribo ni Simeon ay tinatakan labindalawang libo. Sa tribo ni Levi ay tinatakan labindalawang libo. Sa tribo ni Issachar ay nabuklod labindalawang libo.

Sa tribo ni Zabulon ay tinatakan labindalawang libo. Sa tribo ni Jose ay nabuklod labindalawang libo. Sa tribo ni Benjamin ay ibinuklod ang labindalawang libo.

Pagkatapos ng mga bagay na ito ay tumingin ako, at narito, ang isang lubhang karamihan na di mabilang ng sinoman, na mula sa bawa't bansa at lahat ng mga angkan at mga bayan at mga wika, na nakatayo sa harapan ng luklukan at sa harapan ng Cordero, na nangadaramtan ng mapuputing damit, at may mga palma sa kanilang mga kamay;

At nagsisigawan ng tinig na malakas, na nangagsasabi, Ang pagliligtas ay sumaaming Dios na nakaupo sa luklukan, at sa Kordero.

At ang lahat ng mga anghel ay nangakatayo sa palibot ng luklukan, at ng matatanda at ng apat na nilalang na buhay; at sila'y nangagpatirapa sa harapan ng luklukan, at nangagsisamba sa Dios,

Na nangagsasabi, Siya nawa: Pagpapala at kaluwalhatian, at karunungan, at pagpapasalamat, at karangalan, at kapangyarihan, at kalakasan, nawa ang sumaaming Dios magpakailan kailan man. Siya nawa.

At sumagot ang isa sa matatanda na, nagsasabi sa akin, Ang mga ito na nangadaramtan ng mapuputing damit, ay sino-sino at saan nagsipanggaling?

At sinabi ko sa kaniya, Panginoon ko, Ikaw ang nakakaalam. At sinabi niya sa akin, Ang mga ito'y ang nanggaling sa malaking kapighatian, at nangaghugas ng kanilang mga damit, at pinaputi sa dugo ng Kordero.

Kaya't sila'y nasa harap ng luklukan ng Dios, at naglilingkod sa Kanya araw at gabi sa Kanyang templo: at ang nakaupo sa trono ay tatahan sa gitna nila.

Sila'y hindi na magugutom pa, ni mauuhaw pa man; ni hindi na sila tatamaan ng araw, o ng anomang init:

Sapagka't ang Kordero na nasa gitna ng luklukan ay siyang magiging pastor nila, at sila'y papatnugutan sa mga bukal ng tubig ng buhay: at papahirin ng Dios ang bawa't luha ng kanilang mga mata."

Dumating na si Jesus. Tinatakan niya ang 144,000. Kinuha niya ang 12,000 mula sa bawat tribo. Ngunit may isa pang grupo na hindi kabilang sa 144,000 na ito na nakikita sa mga talata 9-18. Sino sila? Ang mga ito ay nasa nobya na kinuha mula sa gitna ng mga Hentil. Sila ay nasa harap ng Kanyang trono araw at gabi. Naglilingkod sila sa Kanya sa templo. Sila ang espesyal na pangangalaga ng Panginoon. Sila ang Kanyang nobya.

Ang nobya ay pumupunta saan man ang Kasintahang Lalaki. Hindi siya kailanman iiwanan Niya. Hindi niya kailanman iiwan ang Kanyang tabi. Makikibahagi siya sa trono Niya. Siya ay makoronahan ng Kanyang kaluwalhatian at karangalan.

At isusulat ko sa kaniya ang Pangalan ng Aking Dios, at ang pangalan ng bayan ng Aking Dios. At ano ang Pangalan ng Diyos? Buweno, Siya ay Diyos na kasama natin, o Emmanuel, ngunit hindi iyon ang Kanyang ibinigay na pangalan. "Tatawagin mo ang Kanyang Pangalan na Hesus." Sinabi ni Hesus, "Ako ay naparito sa Pangalan ng Aking Ama, at hindi mo ako tinanggap." Kaya nga ang Pangalan ng Diyos ay HESUS, sapagkat iyan ang Pangalan ng Siya pumarito. Siya ang PANGINOONG HESUKRISTO. At anong pangalan ang kinukuha ng isang babae kapag pinakasalan niya ang lalaki? Kinukuha niya ang kanyang pangalan. Ito ang Kanyang Pangalan na ibinibigay sa nobya kapag dinala Niya siya sa Kanyang Sarili.

Apocalipsis 21:1-4.

"At nakita ko ang isang bagong langit at ang isang bagong lupa: sapagka't ang unang langit at ang unang lupa ay naparam; at ang dagat ay wala na.

At ako si Juan ay nakita ko ang bayang banal, ang bagong Jerusalem, na nananaog mula sa langit buhat sa Dios, na nahahandang gaya ng isang babaing kasintahan na nagagayakang talaga sa kaniyang asawa.

At narinig ko ang isang dakilang tinig mula sa langit na nagsasabi, Narito, ang tabernakulo ng Diyos ay kasama ng mga tao, at Siya'y tatahan kasama nila, at sila'y magiging Kanyang bayan, at ang Diyos Mismo ay makakasama nila, at magiging kanilang Dios.

At tatanggalin ng Dios ang lahat ng luha mula sa kanilang mga mata; at wala nang kamatayan, ni kalungkutan, o pag-iyak, ni magkakaroon pa ng sakit: sapagka't ang mga dating bagay ay lumipas na."

Napakaganda. Natupad ang lahat ng magagandang pangako ng Diyos. Matatapos din ang lahat. Ang pagbabago ay nakumpleto na. Ang Kordero at ang Kanyang nobya magpakailanman ay nanirahan sa lahat ng mga kasakdalan ng Diyos. Ilarawan ito? Sino ang magagawang gawin iyon? Walang sinuman. Isipin mo ito? Pangarap tungkol dito? Basahin kung ano ang sinasabi ng Salita tungkol dito? Oo, magagawa natin ang lahat ng iyon, ngunit malalaman lamang natin ang isang napakaliit na bahagi nito hanggang sa ito ay maging katotohanan sa unang pagkabuhay na mag-uli.

"At isusulat ko ang aking BAGONG Pangalan sa kanya."

Ang Aking Bagong Pangalan. Kapag ang LAHAT ay naging bago, pagkatapos ay kukuha Siya sa Kanya ng isang bagong Pangalan at ang Pangalan na iyon ang magiging Pangalan din ng nobya. Kung ano ang Pangalan na iyon, walang mangahas na hulaan. Ito ay kailangang maging isang paghahayag ng Espiritu na ibinigay nang lubos na walang sinuman ang mangangahas na tanggihan ito. Ngunit walang alinlangan na iiwan Niya ang kapahayagan na iyon hanggang sa araw na nais Niyang ibigay ang Pangalang iyon. Sapat na malaman na ito ay magiging mas kahanga-hanga kaysa sa maaari nating isipin.

Ang Pangwakas na Payo Sa Kapanahunan

Apocalipsis 3:13,

"Ang may pakinig, ay pakinggan niya ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Ang bawat kapanahunan ay nagtatapos sa parehong babala na ito. Ito ay ang patuloy na pakiusap na ang mga iglesia ay nakikinig sa tinig ng Panginoon. Sa panahong ito ang pakiusap ay mas mapilit pa kaysa sa mga dating kapanahunan, sapagkat sa kapanahunan ito ang pagdating ng Panginoon ay tunay na nalalapit na. Ang tanong ay maaaring lumitaw, "Kung may isa pang kapanahunan na higit pa rito, bakit ang pangangailangan ng madaliang pagkilos?" Ang katugunan ay namamalagi dito. Ang huling kapanahunan ay magiging isang maikli - isang madalian na gawain ng katuparan. At hindi lamang ganito, ngunit dapat laging tandaan na sa mata ng Diyos ang oras ay napakadali; oo, ang isang libong taon ay isang araw lamang. At kung darating Siya sa loob ng ilang oras habang tinitingnan Niya ang oras, tiyak na dapat Niya tayong babalaan nang buong pagmamadali at ang Kanyang tinig ay dapat na patuloy na tumutunog sa ating mga puso upang maging handa laban sa pagdating na iyon.

O, napakaraming tinig sa mundo—napakaraming problema at kailangang umiiyak para sa pansin; ngunit hindi kailanman magkakaroon ng tinig na napakahalaga at napakahalaga sa pagtugon bilang tinig ng Espiritu. Kaya, "Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

www.messagehub.info

Pangangaral ni

William Marrion Branham

"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7